

โครงการศึกษาการจัดทำ Model การพัฒนาโครงข่ายการคมนาคม ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ เชื่อมโยงกับพื้นที่ **ระเบียงเศรษฐกิจภายในกรอบ GMS** เพื่อสนับสนุนการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1
เอกสารประกอบการสัมมนา ชุดที่ 1

โครงการศึกษาการจัดทำ Model การพัฒนาโครงข่ายการคมนาคมในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ เชื่อมโยงกับพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภายใต้กรอบ GMS เพื่อสนับสนุนการพัฒนาทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

1. บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ด้วยสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจโลก โครงสร้างประชากร เทคโนโลยี ทำให้ประเทศไทยต้องเผชิญกับความท้าทายมากขึ้นในการเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศอย่างต่อเนื่อง โดยจำเป็นต้องปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจทั้งระบบ เพื่อยกระดับการพัฒนาประเทศให้เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) ตามยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน จึงได้กำหนดแนวทางการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาภาคการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ทั้งในภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ และการท่องเที่ยว มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพภายในด้านโครงข่ายคมนาคม ในพื้นที่เขตเมืองและเชื่อมโยง รวมถึงการพัฒนาเทคโนโลยี และโครงสร้างพื้นฐาน เพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนในภาคการขนส่ง

พื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ ปัจจุบันมีการเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วและมีโครงข่ายการคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกับประเทศเมียนมา สปป.ลาว กัมพูชา และสามารถเชื่อมโยงต่อไปเวียดนามและจีนตอนใต้ได้อย่างสะดวก โดยผ่านแนวระเบียงเศรษฐกิจการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (Greater Mekong Subregion, GMS) แนวระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก - ตะวันตก (East - West Economic Corridor, EWEC) แนวระเบียงเศรษฐกิจเหนือ - ใต้ (North - South Economic Corridor, NSEC) ตามแนวเส้นทาง R9 R12 R3A R3B ทำให้ภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นเสมือนประตูเชื่อมโยงการขนส่งสินค้าและการท่องเที่ยวของประเทศ

คณะรัฐมนตรีในการประชุม เมื่อวันที่ 18 กันยายน 2561 ณ จังหวัดเพชรบูรณ์ นายกรัฐมนตรีได้มีข้อสั่งการให้ดำเนินการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เช่น การปรับปรุงและพัฒนาโครงข่ายทางหลวงแผ่นดิน การพัฒนาท่าอากาศยาน การพัฒนาระบบคมนาคมทางราง โดยให้กระทรวงคมนาคมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาดำเนินการเร่งรัดตามขั้นตอน

คณะรัฐมนตรีในการประชุม เมื่อวันที่ 13 ธันวาคม 2561 ณ จังหวัดหนองคาย คณะรัฐมนตรีได้รับทราบผลการประชุมที่เสนอให้ศึกษาความเหมาะสมในการลงทุนระบบขนส่งแบบบูรณาการเพื่อการท่องเที่ยวและการพัฒนาเศรษฐกิจในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 โดยให้กระทรวงคมนาคมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาดำเนินการตามความจำเป็นเร่งด่วน

นอกจากนี้ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ พ.ศ. 2564 ได้กำหนดพื้นที่ที่มีความเหมาะสมที่จะกำหนดให้เป็นระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ ประกอบด้วย พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง - ตะวันออก และภาคใต้

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.) จึงได้เห็นความจำเป็นที่จะต้องมีการจัดทำ Model การพัฒนาโครงข่ายระบบคมนาคมขนส่งในภาพรวมของพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ ทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการบริหารจัดการ รวมถึงกฎระเบียบและการอำนวยความสะดวกเพื่อเสริมศักยภาพรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจของภูมิภาคที่เชื่อมต่อกับระบบหลักของประเทศและอนุภูมิภาคตามแนวระเบียงเศรษฐกิจเหนือ - ใต้ และแนวตะวันออก - ตะวันตก รวมทั้งการจัดทำแผนการพัฒนาด้านการคมนาคมในพื้นที่เพื่อสนับสนุนภาคการผลิต การบริการ การค้า การลงทุน การท่องเที่ยว และระบบโลจิสติกส์ รวมถึงสอดคล้องกับการพัฒนาพื้นที่ตามยุทธศาสตร์ชาติ

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1) เพื่อจัดทำภาพรวมการพัฒนาและยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงข่ายการคมนาคมและระบบโลจิสติกส์ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ ที่เชื่อมโยงในแต่ละรูปแบบการขนส่งกับพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภายใต้กรอบ GMS และกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวตามระยะเวลาการพัฒนามตามยุทธศาสตร์ชาติ

2) เพื่อให้มีฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนากระบวนขนส่งและจราจรในภูมิภาค สำหรับบูรณาการการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งระดับประเทศ ระดับภาค ระดับกลุ่มจังหวัด ระดับจังหวัด รวมถึงการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

3) เพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาโครงข่ายการคมนาคมและระบบโลจิสติกส์ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ เชื่อมโยงกับพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภายใต้กรอบ GMS เพื่อสนับสนุนการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว พ.ศ. 2568 - 2580 ประกอบด้วย แผนงานแผนการลงทุน และการจัดลำดับความสำคัญของการพัฒนาโครงข่ายการคมนาคมและระบบโลจิสติกส์ในแต่ละรูปแบบการขนส่งในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ เชื่อมโยงกับพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภายใต้กรอบ GMS และกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวตามระยะเวลาการพัฒนามตามยุทธศาสตร์ชาติ

4) เพื่อจัดทำแผนบูรณาการการพัฒนาโครงข่ายการคมนาคมและระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทย เชื่อมโยงกับภูมิภาค ประกอบด้วย โครงข่ายโครงสร้างพื้นฐานการคมนาคมระดับจังหวัด ระดับกลุ่มจังหวัด ระดับภาคและการเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาค โดยให้มีข้อมูลการพัฒนาระบบการขนส่งและจราจรในเมืองภูมิภาคด้วย

ที่มา : Asian Development Bank, 2011

รูปที่ 1.2-1 แนวพื้นที่พัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจ
ในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง

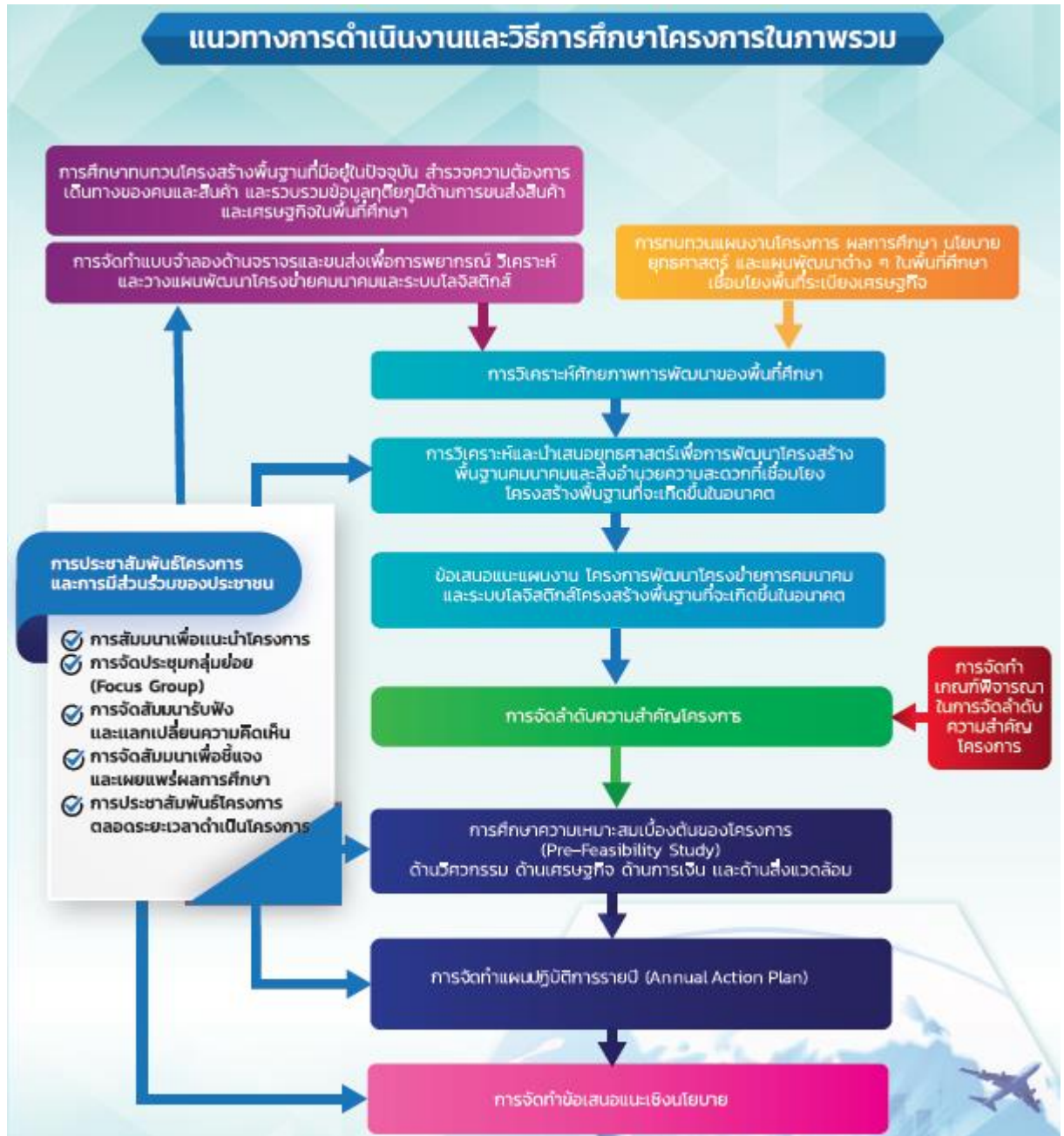
1.3 รายละเอียดการดำเนินงาน แนวทาง และวิธีการศึกษา

ในการดำเนินงานศึกษาการจัดทำ Model การพัฒนาโครงข่ายการคมนาคมในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ เชื่อมโยงกับพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภายใต้กรอบ GMS เพื่อสนับสนุนการพัฒนาฐานเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว ประกอบด้วยงาน 3 ส่วน ดังต่อไปนี้

- **งานส่วนที่ 1 :** จัดทำภาพรวมการพัฒนาและยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงข่ายการคมนาคมและระบบโลจิสติกส์ ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ ที่เชื่อมโยงในแต่ละรูปแบบการขนส่งกับพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภายใต้กรอบ GMS และกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนการพัฒนาฐานเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวตามระยะเวลาการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ
- **งานส่วนที่ 2 :** จัดทำแผนงาน แผนการลงทุน และการจัดลำดับความสำคัญของการพัฒนาโครงข่ายการคมนาคมและระบบโลจิสติกส์ในแต่ละรูปแบบการขนส่งในพื้นที่ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ เชื่อมโยงกับพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภายใต้กรอบ GMS และกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนการพัฒนาฐานเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวตามระยะเวลาการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ
- **งานส่วนที่ 3 :** งานการประชาสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมของประชาชน

การดำเนินงานศึกษาทั้ง 3 ส่วน เพื่อให้ได้ผลการศึกษาที่สามารถนำไปเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ เชื่อมโยงกับพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภายใต้กรอบ GMS เพื่อสนับสนุนการพัฒนาฐานเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว และกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนการพัฒนาฐานเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว รวมทั้งแผนปฏิบัติการลงทุนของโครงการ พร้อมข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่สำคัญ เพื่อเพิ่มโอกาสในการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งจะช่วยให้การใช้งบประมาณด้านการคมนาคมและระบบโลจิสติกส์เกิดประโยชน์สูงสุด

ทั้งนี้ แนวทางการศึกษา ขั้นตอนต่าง ๆ แสดงดังรูปที่ 1.3-1

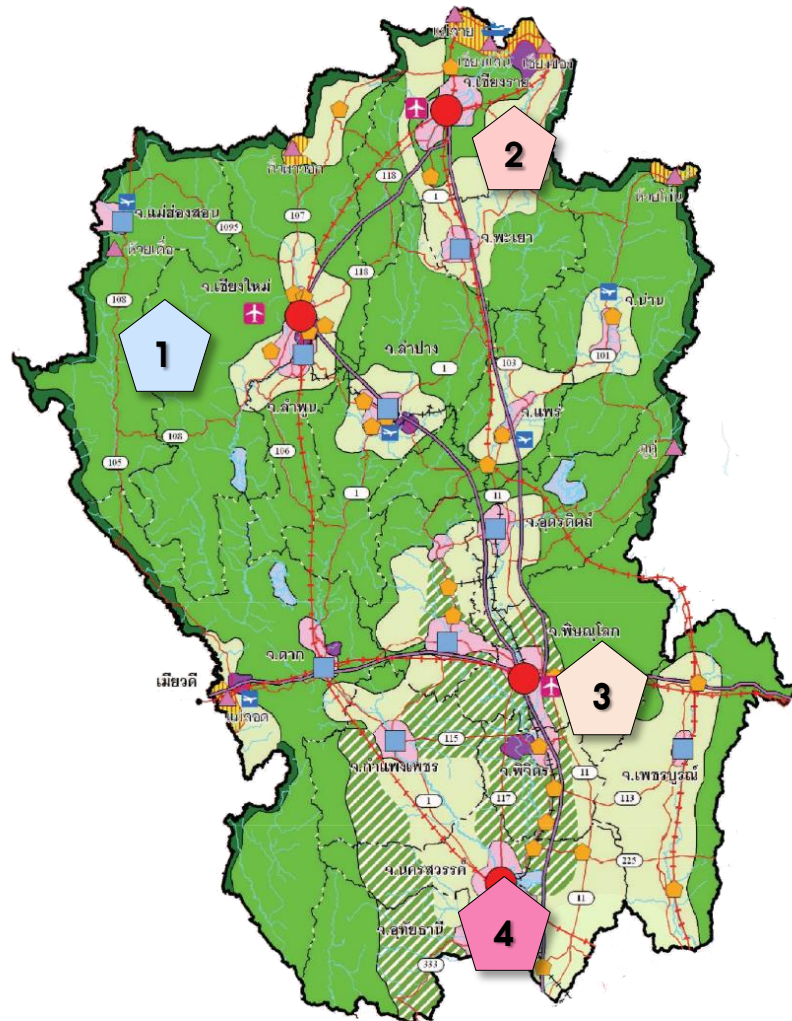

รูปที่ 1.3-1 แนวทางการดำเนินงานและวิธีการศึกษาโครงการในภาพรวม

1.4 พื้นที่ศึกษา

พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือ จำนวน 4 พื้นที่ ดังนี้

- 1) พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 (จำนวน 4 จังหวัด) ประกอบด้วย จังหวัดเชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง และลำพูน
- 2) พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 (จำนวน 4 จังหวัด) ประกอบด้วย จังหวัดเชียงราย น่าน พะเยา และแพร่
- 3) พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 (จำนวน 5 จังหวัด) ประกอบด้วย จังหวัดพิษณุโลก เพชรบูรณ์ สุโขทัย และอุตรดิตถ์
- 4) พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2 (จำนวน 4 จังหวัด) ประกอบด้วย จังหวัดกำแพงเพชร นครสวรรค์ พิจิตร และอุทัยธานี

รูปที่ 1.4-1 พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือ

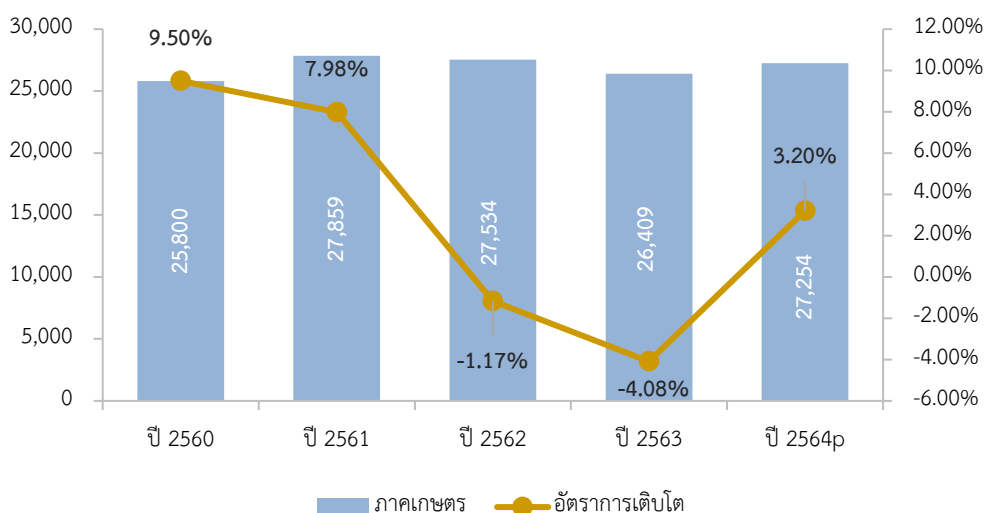
2. สรุปข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1

2.1 การเกษตรและผลิตภัณฑ์

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 มีมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเกษตร ปี พ.ศ.2564 เท่ากับ 27,254 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2563 มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเกษตร เท่ากับ 26,409 ล้านบาท ด้วยอัตราการเติบโตร้อยละ 3.20

ตารางที่ 2.1-1 มูลค่าด้านการเกษตรกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ช่วงปี พ.ศ. 2560 – 2564

สาขาการผลิต	ปี 2560	ปี 2561	ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564p
ภาคเกษตรของกลุ่มจังหวัดฯ	25,800	27,859	27,534	26,409	27,254
อัตราการเติบโต (ร้อยละ)	9.50%	7.98%	-1.17%	-4.08%	3.20%

รูปที่ 2.1-1 สัดส่วนมูลค่าด้านเกษตรกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1
ช่วงปี พ.ศ. 2560 – 2564

2.1.1 ผลผลิตทางการเกษตร

ด้านเกษตรกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 มีพืชเศรษฐกิจหลักสำคัญ ได้แก่ ข้าวนา ปี/ข้าวนาปรัง อ้อยโรงงาน มันสำปะหลัง ยางพารา และข้าวโพดสัตว์เลี้ยง โดยแบ่งออกเป็น พืชไร่ ได้แก่ ข้าว (ข้าวนาปีและข้าวนาปรัง และมันสำปะหลัง และพืชสวน ได้แก่ ยางพารา อ้อยโรงงาน และน้ำมันปาล์ม

พืชไร่

1) ข้าว (ข้าวนาปีและข้าวนาปรัง) เป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของภาคเหนือ โดยกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ในปี 2564 มีพื้นที่ปลูกข้าว 1,458,623 ไร่ ลดลงจากปี 2563 คิดเป็นร้อยละ -1.47 เนื้อที่เก็บเกี่ยว 1,456,176 ไร่ ลดลงจากปี 2563 คิดเป็นร้อยละ -0.58 นอกจากนั้น ในปี 2564 กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 มีผลผลิตต่อไร่/พื้นที่ปลูกรวม 556 กิโลกรัม/ไร่ ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี 2563 คิดเป็นสัดส่วน

ร้อยละ 1.99 โดยจังหวัดที่มีผลผลิตต่อไร่สูงที่สุดคือจังหวัดลำพูน (628 กิโลกรัม/ไร่) รองลงมาได้แก่ จังหวัด
เชียงใหม่ (609 กิโลกรัม/ไร่) ลำปาง (523 กิโลกรัม/ไร่) และแม่ฮ่องสอน (425 กิโลกรัม/ไร่) ตามลำดับ

ตารางที่ 2.1-2 มูลค่าด้านการเกษตรกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ช่วงปี พ.ศ. 2560 – 2564

จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)		เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)		ผลผลิต (ตัน)		ผลผลิตต่อไร่/เนื้อที่ปลูก (กก./ไร่)	
	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2563	ปี 2564
ทั้งประเทศ	69,779,604	71,355,345	67,314,347	68,568,434	30,977,600	31,140,782	444	436
ข้าวนาปี	62,437,542	63,012,636	60,093,788	60,261,293	26,423,822	25,830,336	423	410
ข้าวนาปรัง	7,342,062	8,342,709	7,220,559	8,307,141	4,553,778	5,310,446	620	637
ภาคเหนือ	17,616,162	18,100,988	17,083,468	17,398,562	9,735,805	9,995,314	553	552
ข้าวนาปี	14,702,834	15,075,967	14,197,950	14,384,537	7,965,669	8,123,093	542	539
ข้าวนาปรัง	2,913,328	3,025,021	2,885,518	3,014,025	1,770,136	1,872,221	608	619
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1	1,475,369	1,458,623	1,464,610	1,456,176	803,748	810,452	545	556
ข้าวนาปี	1,350,346	1,323,408	1,340,247	1,321,017	724,916	717,986	537	543
ข้าวนาปรัง	125,023	135,215	124,363	135,159	78,832	92,466	631	684
เชียงใหม่	662,642	669,315	655,935	668,186	395,324	407,356	597	609
ข้าวนาปี	562,843	553,454	556,649	552,373	330,110	327,135	587	591
ข้าวนาปรัง	99,799	115,861	99,286	115,813	65,214	80,221	653	692
แม่ฮ่องสอน	230,386	220,087	229,856	219,877	96,483	93,445	419	425
ข้าวนาปี	230,259	219,938	229,729	219,728	96,411	93,362	419	424
ข้าวนาปรัง	127	149	127	149	72	83	567	557
ลำปาง	471,549	456,707	468,045	455,631	244,898	239,033	519	523
ข้าวนาปี	454,078	449,342	450,721	448,266	235,808	235,129	519	523
ข้าวนาปรัง	17,471	7,365	17,324	7,365	9,090	3,904	520	530
ลำพูน	110,792	112,514	110,774	112,482	67,043	70,618	605	628
ข้าวนาปี	103,166	100,674	103,148	100,650	62,587	62,360	607	619
ข้าวนาปรัง	7,626	11,840	7,626	11,832	4,456	8,258	584	697
สัดส่วนกลุ่มจังหวัดฯตอนบน 1 ต่อ ภาคเหนือ	8.38	8.06	8.57	8.37	8.26	8.11	98.57	100.62
ข้าวนาปี	9.18	8.78	9.44	9.18	9.10	8.84	99.09	100.69
ข้าวนาปรัง	4.29	4.47	4.31	4.48	4.45	4.94	103.78	110.49
สัดส่วนกลุ่มจังหวัดฯตอนบน 1 ต่อ ทั้งประเทศ	2.11	2.04	2.18	2.12	2.59	2.60	122.72	127.32
ข้าวนาปี	2.16	2.10	2.23	2.19	2.74	2.78	126.85	132.35
ข้าวนาปรัง	1.70	1.62	1.72	1.63	1.73	1.74	101.66	107.43

ที่มา : สำนักเศรษฐกิจการเกษตร

2) มันสำปะหลัง เป็นพืชเศรษฐกิจสำคัญที่ไทยเป็นผู้ส่งออกรายใหญ่ของโลก มีส่วนแบ่งการตลาดในการค้าโลกถึงร้อยละ 68 สามารถทำรายได้เข้าประเทศถึงปีละ 85,000 ล้านบาท โดยส่วนใหญ่จะส่งออกไปยังประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน มันสำปะหลังจึงเป็นพืชเศรษฐกิจที่มีความสำคัญอีกชนิดหนึ่งของไทย ในปี 2564 ภาคเหนือ มีเนื้อที่เก็บเกี่ยวเพิ่มขึ้น เนื่องจากบางพื้นที่เกษตรกรได้ขยายปลูกมันสำปะหลังในนาข้าวหลังจากที่เก็บเกี่ยวข้าวนาปีเสร็จแล้ว ผลผลิตต่อไร่เพิ่มขึ้น และมันสำปะหลังที่ปลูกในนาข้าวเป็นมันสำปะหลังระยะสั้นและเก็บเกี่ยวก่อนครบกำหนด

ในปี 2564 กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 มีผลผลิตรวมมันสำปะหลัง 289,112 ตัน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 3.54 ของผลผลิตภาคเหนือ และร้อยละ 0.82 ของประเทศ ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปี 2563 ที่มีผลผลิตรวม 133,456 ตัน อัตราการเติบโตร้อยละ 116.63 ซึ่งปริมาณผลผลิตดังกล่าว อยู่อันดับที่ 4 ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือ โดยผลผลิตส่วนใหญ่มาจากจังหวัดลำปาง ซึ่งมีผลผลิตมากเป็นอันดับ 1 ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ปริมาณ 256,789 ตัน คิดเป็นร้อยละ 88.82 ของผลผลิตกลุ่มจังหวัดฯ รองลงมา ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ 19,911 ตัน และจังหวัดลำพูน 12,412 ตัน ตามลำดับ

ตารางที่ 2.1-3 ภาพรวมพื้นที่เพาะปลูกมันสำปะหลัง เนื้อที่เก็บเกี่ยว ผลผลิต และผลผลิต/ไร่
ของกลุ่มจังหวัดฯ

จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)		เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)		ผลผลิต (ตัน)		ผลผลิตต่อไร่/เนื้อที่ปลูก (กก./ไร่)	
	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2563	ปี 2564
ทั่วประเทศ	9,439,009	10,919,014	8,918,250	10,406,314	28,999,122	35,094,485	3,072	3,214
ภาคเหนือ	2,122,761	2,687,567	2,042,167	2,594,287	6,322,241	8,166,770	2,978	3,039
ภาคเหนือตอนบน 1	46,938	93,710	46,402	93,695	133,456	289,112	2,843	3,085
เชียงใหม่	3,579	6,343	3,579	6,328	10,468	19,911	1,768	5,563
แม่ฮ่องสอน	0	0	0	0	0	0	0	0
ลำปาง	40,313	83,350	39,782	83,350	114,852	256,789	2,068	6,455
ลำพูน	3,046	4,017	3,041	4,017	8,136	12,412	1,319	4,082
สัดส่วนกลุ่มจังหวัดฯ ตอนบน 1 ต่อ ภาคเหนือ	2.21	3.49	2.27	3.61	2.11	3.54	95.46	101.53
สัดส่วนกลุ่มจังหวัดฯ ตอนบน 1 ต่อ ทั่วประเทศ	0.50	0.86	0.52	0.90	0.46	0.82	92.55	95.99

ที่มา : สำนักเศรษฐกิจการเกษตร

พืชสวน

3) ยางพารา เป็นพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญของประเทศไทยที่มีการผลิตมากที่สุดเป็นอันดับ 1 ของโลกซึ่งประเทศไทยถือว่าเป็นผู้ผลิตและผู้ส่งออกอันดับหนึ่งของโลกจากสถานการณ์ที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันถือว่าประเทศไทยยังคงเป็นผู้นำทางเศรษฐกิจของยางพาราโดยประเทศไทยมีพื้นที่ปลูกยางพารา มากเป็นอันดับ 2 ประมาณ 22.20 ล้านไร่ รองจากประเทศอินโดนีเซียโดยผลผลิตยางพาราส่วนใหญ่อยู่ที่ภาคใต้ รองลงมาคือภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคเหนือ

ปี 2564 ประเทศไทยมีพื้นที่เพาะปลูกต้นยางพารา 24,466,804 ไร่ ลดลงจากในปี 2563 ที่มีเพาะปลูกต้นยางพาราที่ 24,753,253 ไร่ คิดเป็นร้อยละ -1.16 โดยในปี 2564 กลุ่มภาคเหนือตอนบน 1 มีพื้นที่ปลูกยางพารา 71,703 มีเนื้อที่เก็บเกี่ยว 62,504 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 0.28 ของพื้นที่ทั้งหมดในประเทศ กลุ่มภาคเหนือตอนบน 1 มีผลผลิตรวม 9,793 ตัน คิดเป็นร้อยละ 0.20 ของพื้นที่ทั้งหมดในประเทศ

ตารางที่ 2.1-4 ภาพรวมพื้นที่เพาะปลูกยางพารา เนื้อที่เก็บเกี่ยว ผลผลิต และผลผลิต/ไร่ ของกลุ่มจังหวัด

จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)		เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)		ผลผลิต (ตัน)		ผลผลิตต่อไร่/เนื้อที่ปลูก (กก./ไร่)	
	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2563	ปี 2564
ทั่วประเทศ	24,753,253	24,466,804	21,984,446	21,975,567	4,859,666	4,892,451	196	200
ภาคเหนือ	1,545,617	1,544,868	1,321,148	1,322,248	238,784	247,012	154	160
ภาคเหนือบน 1	72,230	71,703	62,283	62,504	9,225	9,793	128	137
เชียงใหม่	25,112	24,990	22,615	22,493	4,073	4,327	162	173
แม่ฮ่องสอน	1,288	1,288	1,024	1,024	126	137	98	106
ลำปาง	39,142	38,737	32,896	33,239	3,991	4,267	102	110
ลำพูน	6,688	6,688	5,748	5,748	1,035	1,062	155	159
สัดส่วนกลุ่มจังหวัด ตอนบน 1 ต่อ ภาคเหนือ	4.67	4.64	4.71	4.73	3.86	3.96	82.67	85.42
สัดส่วนกลุ่มจังหวัด ตอนบน 1 ต่อ ทั่วประเทศ	0.29	0.29	0.28	0.28	0.19	0.20	65.05	68.30

ที่มา : สำนักเศรษฐกิจการเกษตร

4) ปาล์มน้ำมัน เป็นพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญอีกชนิดหนึ่งของประเทศมีพื้นที่เพาะปลูกในปี 2563 จำนวน 6,221,870 ไร่ ภาคเหนือ มีพื้นที่ปลูกในปี 2563 จำนวน 95,378 ไร่ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 มีเนื้อที่ยืนต้น 3,559 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 0.06 ของประเทศ และร้อยละ 3.73 ของภาคเหนือ มีเนื้อที่ยืนต้นลำดับที่ 4 ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือ

ในปี 2564 กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 มีเนื้อที่ให้ผลผลิตรวม 2,636 ไร่ ลดลงจากปี 2563 ซึ่งมีเนื้อที่ให้ผลผลิตรวม 3,287 ไร่คิดเป็นร้อยละ -19.81 โดยเนื้อที่ให้ผลผลิตส่วนใหญ่มาจากจังหวัดลำปาง ซึ่งมีเนื้อที่ให้ผลผลิต 2,046 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 77.62 ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 รองลงมา ได้แก่ จังหวัดลำพูน 629 ไร่ จังหวัดเชียงใหม่ 421 ไร่ และจังหวัดแม่ฮ่องสอน 86 ไร่ ตามลำดับ

ตารางที่ 2.1-5 ภาพรวมพื้นที่เพาะปลูกปาล์มน้ำมัน เนื้อที่เก็บเกี่ยว ผลผลิต และผลผลิต/ไร่
ของกลุ่มจังหวัดฯ

จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)		เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)		ผลผลิต (ตัน)		ผลผลิตต่อไร่/เนื้อที่ปลูก (กก./ไร่)	
	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2563	ปี 2564
ทั่วประเทศ	6,221,870	6,296,151	5,870,772	6,033,736	16,221,974	16,903,728	2,607	2,685
ภาคเหนือ	95,378	92,609	81,168	83,529	92,781	102,263	973	1,104
ภาคเหนือตอนบน 1	3,559	3,182	3,287	2,636	2,916	2,484	819	781
เชียงใหม่	577	470	245	421	310	205	537	436
แม่ฮ่องสอน	136	0	0	86	0	0	0	0
ลำปาง	2,206	2,206	2,051	2,046	1,726	1,737	782	787
ลำพูน	640	611	620	629	600	542	938	887
สัดส่วนกลุ่มจังหวัดฯ								
ตอนบน 1	3.73	3.44	4.05	3.16	3.14	2.43	84.23	70.69
ต่อ ภาคเหนือ								
สัดส่วนกลุ่มจังหวัดฯ								
ตอนบน 1	0.06	0.05	0.06	0.04	0.02	0.01	31.43	29.08
ต่อ ทั่วประเทศ								

ที่มา : สำนักเศรษฐกิจการเกษตร

2.2 การอุตสาหกรรม

มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาภาคอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ปี พ.ศ. 2561 เท่ากับ 91,664 ล้านบาท จังหวัดภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาอุตสาหกรรมสูงสุด ได้แก่ จังหวัดลำพูน โดยมีผลิตภัณฑ์มวลรวมอุตสาหกรรม เท่ากับ 38,995 ล้านบาท รองลงมาคือจังหวัดเชียงใหม่ มีผลิตภัณฑ์มวลรวมอุตสาหกรรม เท่ากับ 26,179 ล้านบาท จังหวัดลำปาง

มีผลิตภัณฑ์มวลรวมอุตสาหกรรม เท่ากับ 25,526 ล้านบาท และจังหวัดแม่ฮ่องสอน มีผลิตภัณฑ์มวลรวมอุตสาหกรรม เท่ากับ 964 ล้านบาท ตามลำดับ โดยภาคอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 มีการขยายตัวต่อเนื่อง ปี พ.ศ. 2561 อัตราการขยายตัวร้อยละ 1.5 แต่ต่ำกว่าปี พ.ศ. 2560 ที่มีอัตราการร้อยละ 3.2 โดยปี พ.ศ. 2561 จังหวัดภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ที่มีอัตราการขยายตัวสูงสุด ได้แก่ จังหวัดลำพูน ซึ่งอัตราการขยายตัวร้อยละ 5.4 รองลงมาคือจังหวัดแม่ฮ่องสอน ซึ่งอัตราการขยายตัวร้อยละ 3.5 จังหวัดลำปาง ซึ่งอัตราการขยายตัวลดลงร้อยละ -0.2 และจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งอัตราการขยายตัวลดลงร้อยละ -2.3 ตามลำดับ

โรงงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ในปี พ.ศ. 2562 กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 มีจำนวนโรงงาน 5,271 แห่ง ลดลงจากปี พ.ศ. 2561 ซึ่งมีจำนวนโรงงาน 5,374 แห่ง จังหวัดภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ที่มีจำนวนโรงงานมากที่สุด ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ มีจำนวนโรงงาน 2,572 แห่ง รองลงมาคือจังหวัดลำปาง มีจำนวนโรงงาน 1,618 แห่ง จังหวัดลำพูน มีจำนวนโรงงาน 952 แห่ง และจังหวัดแม่ฮ่องสอน มีจำนวนโรงงาน 129 แห่ง ตามลำดับ ส่วนจำนวนคนงานในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 มีจำนวนคนงาน 107,391 คน ซึ่งจังหวัดเชียงใหม่ มีจำนวนคนงาน 42,747 คน จังหวัดลำพูน มีจำนวนคนงาน 35,888 คน จังหวัดลำปาง มีจำนวนคนงาน 27,430 คน และจังหวัดแม่ฮ่องสอน มีจำนวนคนงาน 1,326 คน

อุตสาหกรรมหลักของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ได้แก่ ไฟฟ้า ก๊าซไอน้ำ ปรับอากาศ ผลิตภัณฑ์อาหาร ผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่ทำจากแร่โลหะ คลังสินค้าและการจัดเก็บสินค้า และการซ่อมติดตั้งเครื่องจักร และอุปกรณ์

2.3 การค้า

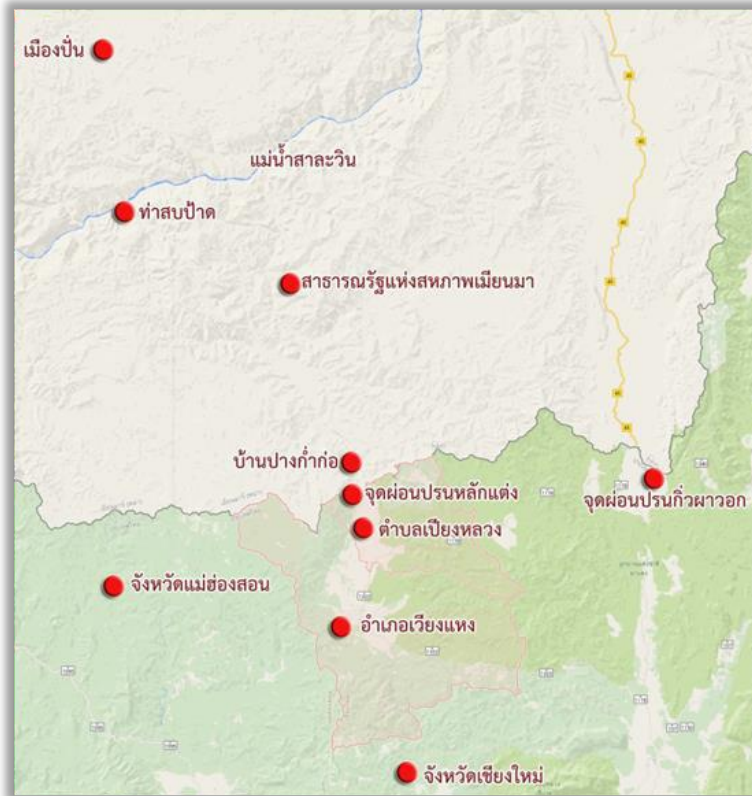
2.3.1 การค้าชายแดน

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 มีพรมแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน จำนวน 1 ประเทศ คือ สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดแม่ฮ่องสอน

1) **จังหวัดเชียงใหม่** มีจุดผ่านแดนซึ่งเป็นจุดผ่อนปรนการค้าบริเวณชายแดนไทย - สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาจำนวน 2 แห่ง โดยเชื่อมโยงกับด่านชายแดนของสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา (Boundary Pillars: BP) ได้แก่ จุดผ่อนปรนกัวผาออก บ้านอรุโณทัย ตำบลเมืองนะ อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ เป็นเขตติดต่อกับ BP1 - เมืองสาต รัฐฉาน และจุดผ่อนปรนหลักแต่ง บ้านหลักแต่ง ตำบลเปียงหลวง อำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นเขตติดต่อกับ BP3 - เมืองเตาของรัฐฉาน

ตารางที่ 2.3-1 จุดผ่านแดนบริเวณชายแดนไทยจังหวัดเชียงใหม่-สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

ประเทศไทย	สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา	
จุดผ่อนปรนก๊วกวอก	Boundary Pillars 1	เมืองสาด รัฐฉาน
จุดผ่อนปรนหลักแต่ง	Boundary Pillars 3	เมืองเตาะ รัฐฉาน

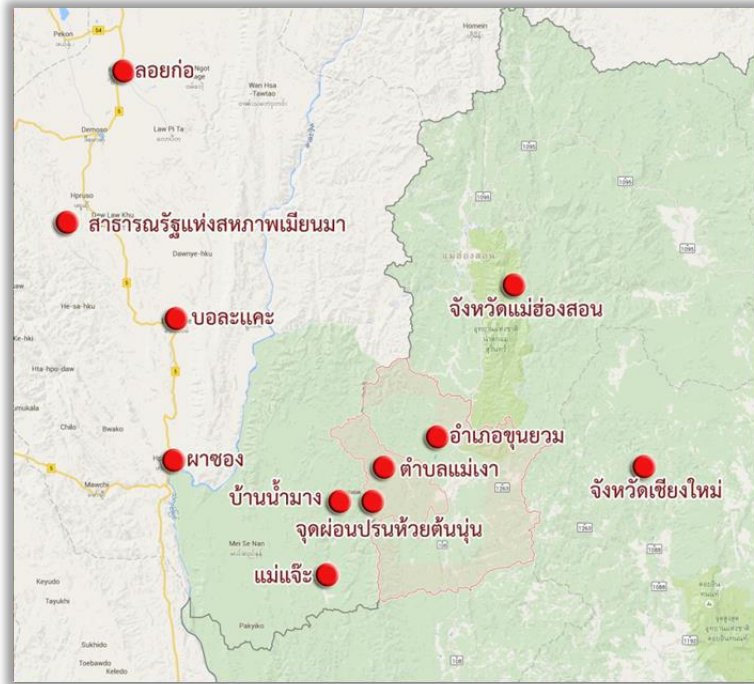

รูปที่ 2.3-1 ตำแหน่งจุดผ่อนปรนในจังหวัดเชียงใหม่

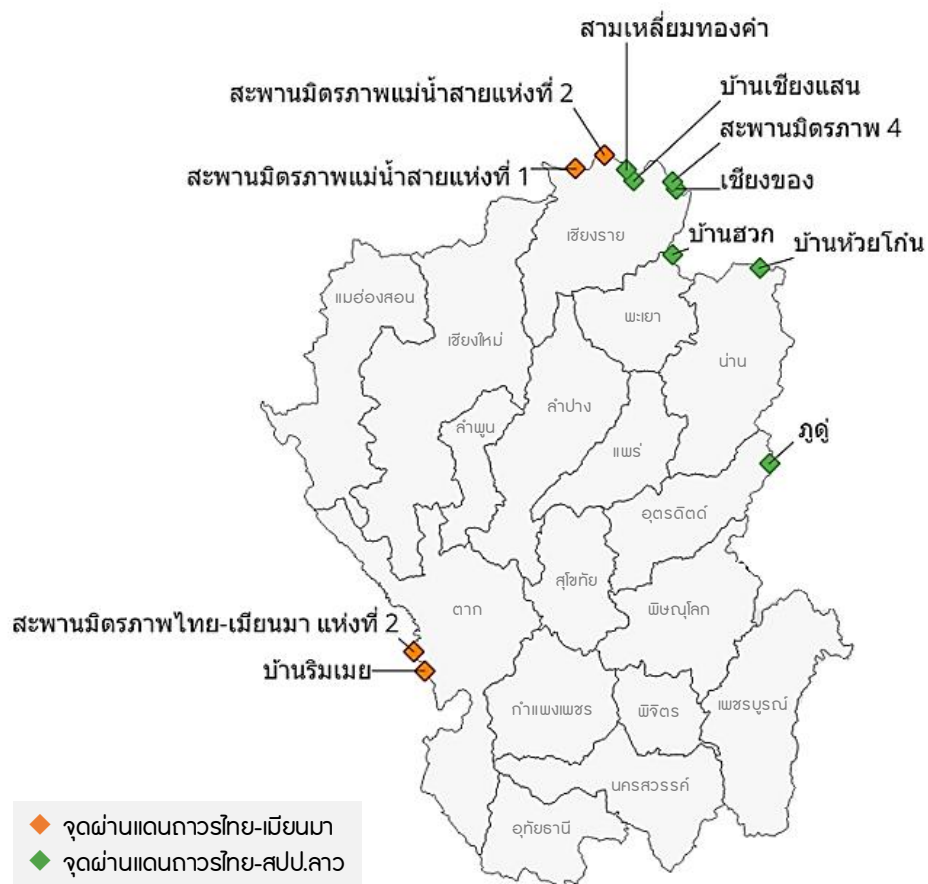
2) จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีจุดผ่านแดนซึ่งเป็นลักษณะจุดผ่อนปรนการค้าเช่นกันบริเวณชายแดนไทย - สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา จำนวน 5 แห่ง ที่เชื่อมโยงกับด่านชายแดนของฝั่งสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา (BP)

ตารางที่ 2.3-2 จุดผ่านแดนบริเวณชายแดนไทยจังหวัดแม่ฮ่องสอน-สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

ประเทศไทย	สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา	
จุดผ่อนปรนห้วยผึ้ง	Boundary Pillars 8	บ้านหัวเมือง (นามน) รัฐฉาน
จุดผ่อนปรนน้าเพียงดิน	Boundary Pillars 10	บ้านใหม่ รัฐคะยา
จุดผ่อนปรนห้วยต้นนุ่น	Boundary Pillars 13	บ้านน้ำม่าง รัฐคะยา
จุดผ่อนปรนน้าเสาหิน	Boundary Pillars 14	บ้านห้วยทราย รัฐคะยา
จุดผ่อนปรนน้าแม่สามแลบ	Boundary Pillars 15	จังหวัดผาปูน รัฐกะดหริ่ง

รูปที่ 2.3-2 ตำแหน่งจุดผ่อนปรนในจังหวัดเชียงใหม่

รูปที่ 2.3-3 จุดผ่านแดนถาวรของภาคเหนือ

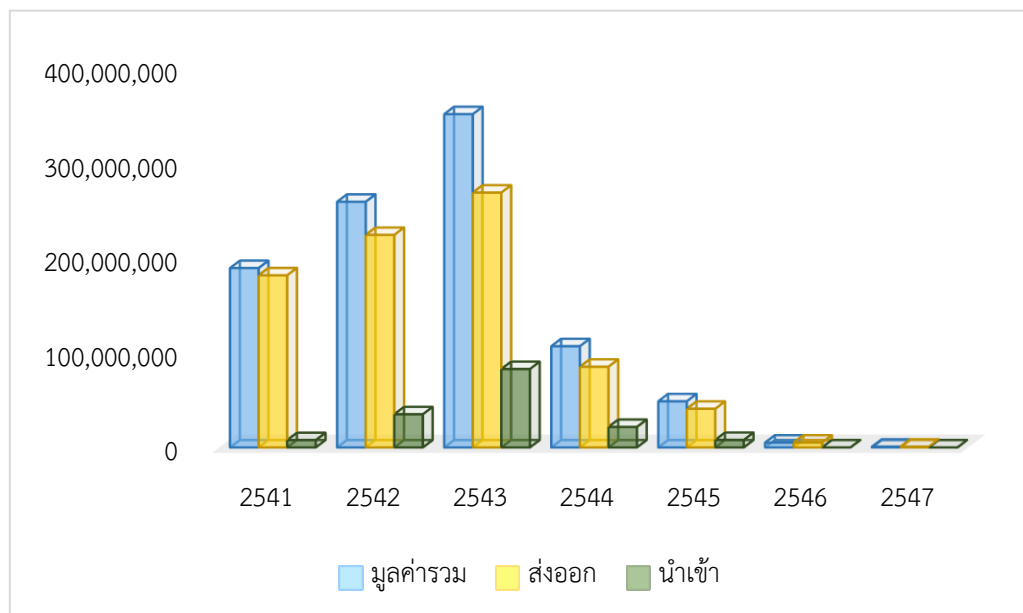
2.3.2 การนำเข้า – ส่งออก

1) จังหวัดเชียงใหม่

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2541 - พ.ศ. 2547 มีสถิติมูลค่าสินค้านำเข้าและส่งออกผ่านด่านศุลกากรเชียงดาว 962.87 ล้านบาท เนื่องจากเหตุการณ์ความไม่สงบบริเวณชายแดนในวันที่ 10 เมษายน พ.ศ. 2545 ได้มีคำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ให้ระงับการผ่านเข้า - ออก ตลอดจนการค้าขายสินค้าทุกชนิดด้วยเหตุผลด้านความมั่นคงและหลังจากนั้นก็ไม่ได้มีการเปิดค้าขายอีกเลยจนถึงปัจจุบัน

ตารางที่ 2.3-3 มูลค่าสินค้านำเข้าและส่งออกผ่านด่านศุลกากรเชียงดาวปี พ.ศ.2541-2547

ปี พ.ศ.	มูลค่ารวม	ส่งออก	นำเข้า
2541	189,539,942	181,846,012	7,693,930
2542	259,581,456	224,523,707	35,057,749
2543	352,106,198	269,267,017	82,839,181
2544	106,960,224	85,283,630	21,676,594
2545	48,769,483	40,851,224	7,918,259
2546	5,097,308	5,097,308	0
2547	819,140	819,140	0
รวม	962,873,751	807,688,038	155,185,713

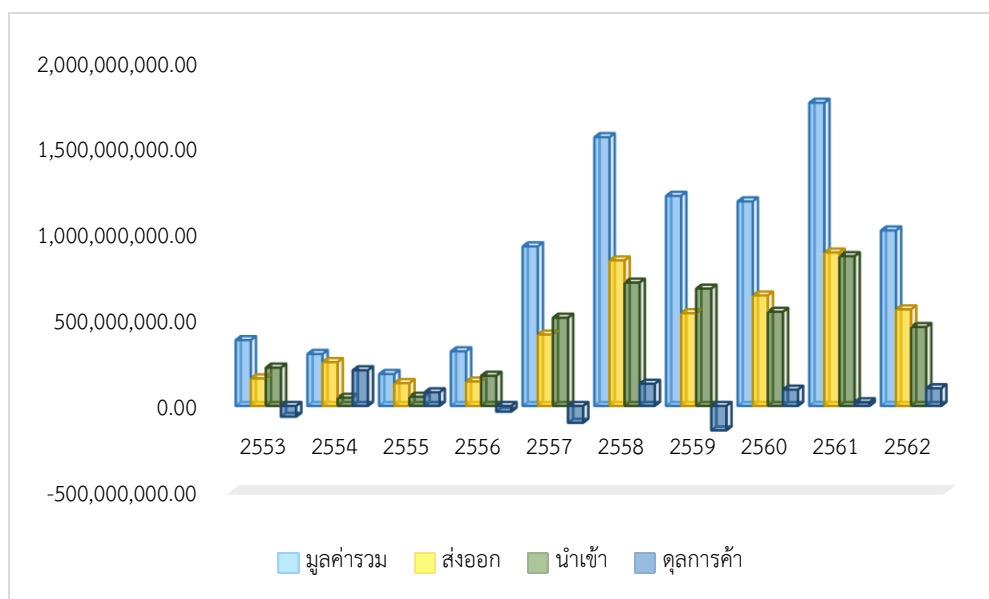
รูปที่ 2.3-4 มูลค่าสินค้านำเข้าและส่งออกผ่านด่านศุลกากรเชียงดาวปี พ.ศ.2541-2547

2) จังหวัดแม่ฮ่องสอน

มูลค่าการค้ารวมปี 2553 - 2562 จำนวน 8,873.53 ล้านบาท มูลค่าการส่งออก จำนวน 4,585.98 ล้านบาท มูลค่าการนำเข้า จำนวน 4,287.90 ล้านบาท ดุลการค้าเกินดุล 298.08 ล้านบาท ทั้งนี้ สถานการณ์การค้าชายแดนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2558 จนถึง ปัจจุบัน โดยมีมูลค่าการค้าสูงสุดในปี 2561 จำนวน 1,762.77 ล้านบาทและมูลค่าต่ำสุดในปี 2555 จำนวน 185.79 ล้านบาท ในช่วงระยะเวลา 10 ปีย้อนหลัง (พ.ศ. 2553-2562) จังหวัดแม่ฮ่องสอนได้ดุลการค้า 6 ปี และขาดดุลการค้า 4 ปี แต่ในภาพรวม จังหวัดแม่ฮ่องสอนยังคงได้ดุลการค้า จำนวน 298.08 ล้านบาท โดยสินค้านำเข้า-ส่งออก เป็นสินค้าอุปโภคบริโภค ซึ่งมีสินค้าที่ส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ เปียร์ น้ำมันพืช สินค้าอุปโภคบริโภค และสินค้าที่นำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ โค - กระบือมีชีวิต พืชผลทางการเกษตร อาทิ พริกแห้ง เป็นต้น

ตารางที่ 2.3-4 มูลค่าการค้ารวม ส่งออก นำเข้า ดุลการค้า ปี 2553-2562

ปี พ.ศ.	มูลค่ารวม	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า
2553	382,914,202.47	159,964,652.12	222,949,550.35	-62,984,898.23
2554	302,095,528.07	254,850,676.20	47,244,851.87	207,605,824.33
2555	185,791,732.89	132,844,088.89	53,299,839.00	79,544,249.89
2556	317,492,284.63	142,100,834.63	175,391,450.00	-33,290,615.37
2557	927,980,724.44	414,936,045.44	513,044,679.00	-98,108,633.56
2558	1,562,906,303.66	845,923,958.66	716,982,345.00	128,941,613.66
2559	1,221,596,156.18	539,580,436.18	682,015,720.00	-142,435,283.82
2560	1,189,654,711.59	642,246,416.29	547,408,295.30	94,838,120.99
2561	1,762,765,071.73	892,072,538.46	870,692,533.27	21,380,005.19
2562	1,020,332,641.76	561,461,659.87	458,870,981.89	102,590,677.98
รวม	8,873,529,357.42	4,585,981,306.74	4,287,900,245.68	298,081,061.06

รูปที่ 2.3-5 มูลค่าการค้ารวม ส่งออก นำเข้า ดุลการค้า ปี 2553-2562

2.4 การท่องเที่ยว

2.4.1 สถานที่ท่องเที่ยวสำคัญของกลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 มีศักยภาพและความโดดเด่นด้านการท่องเที่ยวเป็นที่ยอมรับทั้งในระดับประเทศและต่างประเทศ เนื่องจากมีสถานที่/แหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายและมีอัตลักษณ์รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวก ไม่ว่าจะเป็น โรงแรม ร้านค้า ร้านอาหาร บุติศรีสอร์ท และโฮมสเตย์ที่มีความพร้อมและสามารถรองรับความต้องการของนักท่องเที่ยวในหลายรูปแบบ ดังนี้

1) การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural and Traditional Tourism) บนพื้นฐานวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ และประวัติศาสตร์อันยาวนาน รวมทั้งการสัมผัสวิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น หัตถกรรม งานฝีมือ หรืองานช่างต่างๆ

2) การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ/เชิงนิเวศ (Natura/Eco-Tourism) อาทิ การเที่ยวชมความงดงามของแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ การเดินป่า การดูนก หรือการตั้งแคมป์

3) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ซึ่งได้แก่การท่องเที่ยวโดยมุ่งเน้นการพักผ่อนหย่อนใจทั้งในรูปแบบธรรมชาติและในรูปแบบเมือง

4) การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health Tourism) ได้แก่ การท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเรียนรู้วิถีชีวิตและพักผ่อนหย่อนใจ โดยแบ่งเป็นการท่องเที่ยวเพื่อทำกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพหรือการบำบัดรักษาฟื้นฟูสุขภาพ เป็นต้น

5) การท่องเที่ยวเชิงการศึกษา (Education Tourism) หมายถึง การท่องเที่ยวเชิงการศึกษา เป็นการท่องเที่ยวที่เน้นให้บริการแก่นักเรียนนักศึกษาชาวต่างชาติที่ต้องการเข้ามาศึกษาอย่างสถาบันในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 โดยเฉพาะจังหวัดเชียงใหม่

6) การท่องเที่ยวเพื่อการประชุมและสัมมนา (MICE) โดยจังหวัดเชียงใหม่มีศักยภาพและความพร้อมในการเป็น MICE City

7) การท่องเที่ยวตาม Theme หรือกระแส (Trend) เช่น การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย

ตารางที่ 2.4-1 สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติของภาคเหนือตอนบน 1

จังหวัด	สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	
เชียงใหม่	- อุทยานแห่งชาติขุนขาน - อุทยานแห่งชาติออบหลวง - ม่อนแจ่ม - อุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ - ดอยอ่างขาง	- น้ำตกวชิรธาร - ดอยหลวงเชียงดาว - อุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง - น้ำพุร้อนสันกำแพง
แม่ฮ่องสอน	- วนอุทยานถ้ำปลา - น้ำตกผาเสื่อ - บ่อน้ำร้อนผาบ่อง - น้ำตกผาบ่อง - น้ำตกแม่เย็น - โป่งน้ำร้อนท่าปาย - บ่อน้ำร้อนเมืองแปง - น้ำตกหมอกแปง	- ถ้ำแม่ละนา - ถ้ำน้ำบ่อผี - ทุ่งบัวตองดอยแม่อูคอ - น้ำตกแม่สุรินทร์ - น้ำตกดาวดึงส์ - อุทยานแห่งชาติสาละวิน - อุทยานแห่งชาติแม่เงาและล่องแพแม่น้ำเงา
ลำปาง	- อุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อนลำปาง - เขื่อนกิ่วลม - บ่อน้ำร้อนบ้านโป่งร้อน - น้ำตกวังแก้ว - ดอยหนอก - น้ำตกแม่ต๋ำ	- อุทยานแห่งชาติถ้ำผาไท - น้ำตกเกาฟู่ - หล่มภูเขียว - อุทยานแห่งชาติแม่วะถ้ำพระสบาย - อุทยานแห่งชาติดอยจาง
ลำพูน	- ถ้ำหลวงผาเวียง - อุทยานแห่งชาติแม่ปิง - น้ำตกก้อน้อย - ถ้ำยงวี	- น้ำตกก้อหลวง - ถ้ำช้างร้อง - ผาแมว - อุทยานแห่งชาติดอยขุนตาล

ตารางที่ 2.4-2 สถานที่ท่องเที่ยวทางศาสนา ประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม และสถาปัตยกรรม

จังหวัด	สถานที่ท่องเที่ยวทางศาสนา ประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม และสถาปัตยกรรม	
เชียงใหม่	- วัดพระธาตุดอยสุเทพราชวรวิหาร - วัดพระสิงห์มหาธาตุ - วัดเจดีย์หลวงวรวิหาร - วัดเจ็ดยอด - พระตำหนักภูพิงคราชนิเวศ - พระมหาธาตุพนมทิพย์	- เวียงกุมกาม - ศูนย์หัตถกรรมบ้านถวาย - ศูนย์หัตถกรรมกระดาษสาและร่มบ่อสร้าง/ต้นเปา - วัดเชียงมั่น - ไนท์บาซาร์ - ถนนคนเดินวัวลาย/ท่าแพ

ตารางที่ 2.4-2 สถานที่ท่องเที่ยวทางศาสนา ประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม และสถาปัตยกรรม (ต่อ)

จังหวัด	สถานที่ท่องเที่ยวทางศาสนา ประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม และสถาปัตยกรรม	
แม่ฮ่องสอน	- วัดพระธาตุดอยกองมู - วัดถ้ำก่อ - วัดจองคำและวัดจองกลาง - วัดหัวเวียง - วัดถ้ำก่อ - วัดพระนอน - พระตำหนักปางตอง - บ้านรักไทย - วัดน้ำชู - วัดพระธาตุแม่เย็น	- วัดม่วยต่อ - วัดต่อแพ - พิพิธภัณฑ์อนุสรณ์สถานไทย-ญี่ปุ่น - หมู่บ้านเมืองปอน บ้านกะเหรี่ยง - ห้วยห้อม - บ้านกะเหรี่ยงแม่สะก๊ะ - พระธาตุดอยมทอง - พระธาตุดอยแม่ - พระธาตุดอยมมอญ - สะพานชูดองเป้
ลำปาง	- สะพานรัษฎาภิเศก - วัดพระเจดีย์ขาวหลัง - วัดปงสนุกใต้ - วัดพระแก้วดอน - เตาบ้านแสนัก - ถนนวังเหนือ - พิพิธภัณฑ์ธนบดินทร์ - บ้านปองนัก - ค่ายสุรศักดิ์มนตรี - สถานีรถไฟนครลำปาง - พระพุทธรูปเรืองแสง - ชุมชนบ้านเมะหลวง - ศูนย์อนุรักษ์ช้างไทย	- สำนักสงฆ์พระธาตุดอยมก้อย - วัดช่วงกอม - วัดศรีหลวงแจ้ซ้อน - บ้านศรีหลวงแจ้ซ้อน - วัดพระ - ธาตุดอยน้อย - วัดพระธาตุดอยมิง - วัดพระธาตูลำปางหลวง - หมู่บ้านหัตถกรรมการตีมีด - บ้านขามแดง - ศูนย์ศิลปาชีพแม่ต้า - หอปูนละคอน
ลำพูน	- วัดพระพุทธรูปท่ากม - วัดจามเทวี - วัดพระธาตุหริภุญชัยวรมหาวิหาร - วัดพระธาตุดอยเวียง - อนุสาวรีย์พระนางจามเทวี - โบราณสถานคูช้าง-กุ่ม้า - วัดมหาวัน - อนุสาวรีย์ครูบาศรีวิชัยวัดพระคงฤๅษี - บ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์ดอยชะม้อ	- พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ - หริภุญไชย - พิพิธภัณฑ์วัดต้นแก้วพิพิธภัณฑ์ชุมชนเมือง - โบราณสถานเวียงเกาะกลาง - แหล่งทอผ้าบ้านดอนหลวง - แหล่งทอผ้าบ้านหนองเงือกวัดพระธาตุดอยเวียง - อุโมงค์รถไฟ - ชุนตาน - หมู่บ้านกะเหรี่ยงแม่ขนาด

ตารางที่ 2.4-3 สถานที่ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และผจญภัย

จังหวัด	สถานที่ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และผจญภัย
เชียงใหม่	- เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี - อุทยานหลวงราชพฤกษ์ - ย่านการค้าถนน - นิมมานเหมินท์ - ล่องแพแม่ว่าง - กัวแม่ปาน - Flight of the gibbon - กิจกรรมดูนกบนดอย - อินทนนท์
แม่ฮ่องสอน	- ล่องแก่งแม่น้ำปาย - ปางอุ๋ง - ภูโคลน - คันทรีคลับ
ลำปาง	- กาดกองต้า - นั่งรถม้าชมเมือง - โรงไฟฟ้าแม่เมาะ - โครงการพระราชดำริ - บ้านทุ่งจี้ - ชุมชนบ้านแม่แจ่ม - สะพานโยงสะพานแห่งประวัติศาสตร์ - ไร่ทรัพย์หมื่นแสน - วังวิ - ศูนย์อนุรักษ์ช้างไทย - กะลาดีไซน์ - โฮมสเตย์ชุมชน - บ้านวอแก้ว - ถนนวัฒนธรรม
ลำพูน	- สะพานขาวทาชมพู - ถนนคนเดินจังหวัดลำพูน - The Sun New Center

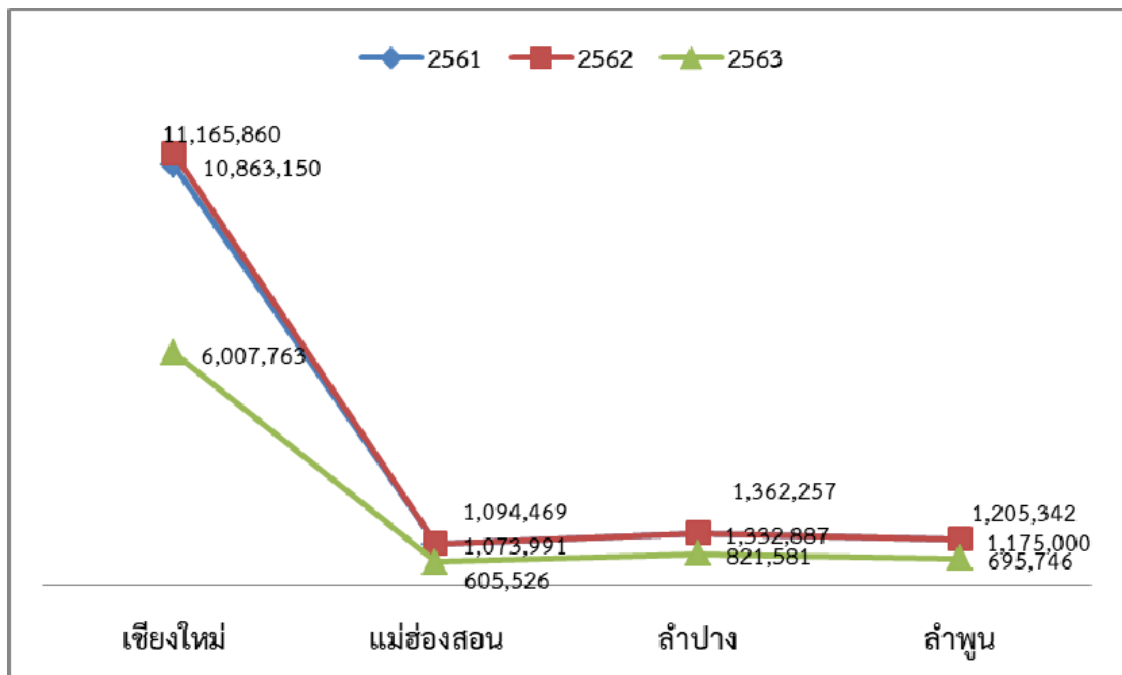
2.4.2 สถานการณ์การท่องเที่ยวและรายได้

ปี พ.ศ. 2563 กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 มีผู้มาเยี่ยมชมเยือน (visitor) จำนวน 8,130,616 คน แบ่งเป็น ในจังหวัดเชียงใหม่ 6,007,763 คน จังหวัดลำพูน 695,746 คน จังหวัดลำปาง 821,581 คนและ จังหวัดแม่ฮ่องสอน 605,526 คน ทั้งนี้ เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ทำให้ภาวะเศรษฐกิจท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ปรับตัวลดลงในเกณฑ์สูง โดยข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ปี พ.ศ. 2562 พบว่า มีจำนวนนักท่องเที่ยว 14,827,928 คน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2561 ซึ่งมีจำนวนนักท่องเที่ยว 14,445,028 คน โดยในปีพ.ศ. 2562 จังหวัดที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวมากที่สุด ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ รองลงมาคือ จังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน และจังหวัดแม่ฮ่องสอน ตามลำดับ

ตารางที่ 2.4-4 ผู้มาเยี่ยมเยือน ปี พ.ศ. 2561 – 2563

หน่วย คน

จังหวัด	2561	2562	2563
เชียงใหม่	10,863,150	11,165,860	6,007,763
ลำพูน	1,175,000	1,205,342	695,746
ลำปาง	1,332,887	1,362,257	821,581
แม่ฮ่องสอน	1,073,991	1,094,469	605,526
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1	14,445,028	14,827,928	8,130,616

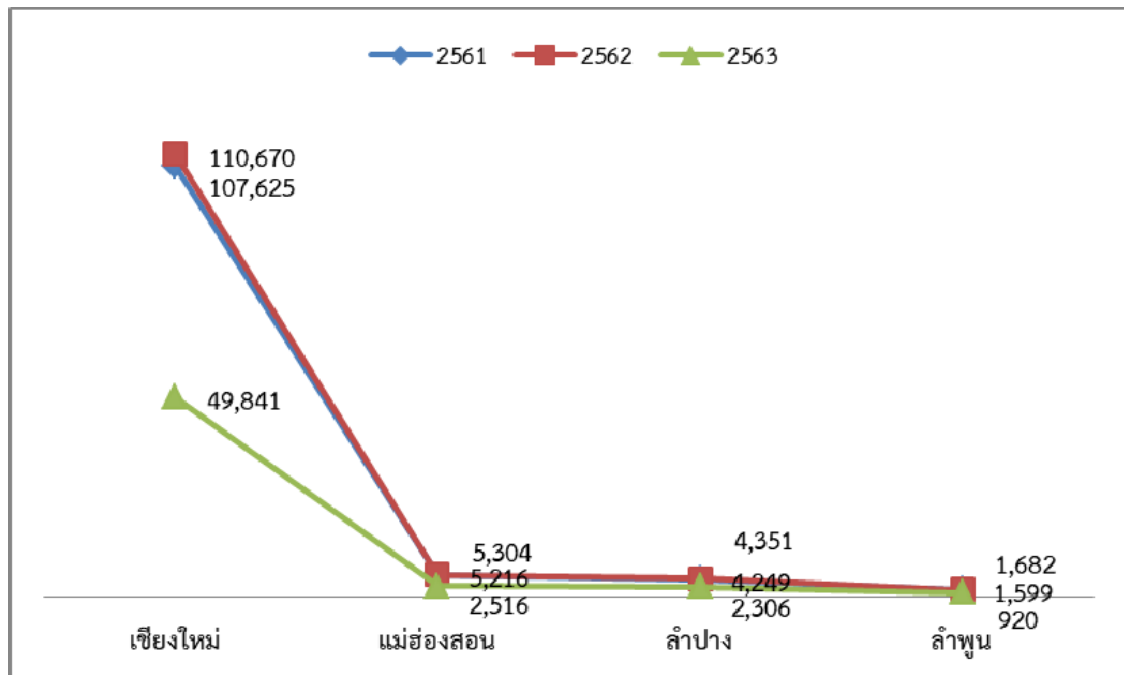
รูปที่ 2.4-1 แผนภูมิรูปภาพแสดงผู้มาเยี่ยมเยือน ปี พ.ศ. 2561 - 2563

รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ในปี พ.ศ. 2563 มีรายได้จากนักท่องเที่ยว จำนวน 55,585 ล้านบาท ลดลงจากปี 2562 มีรายได้จากนักท่องเที่ยว จำนวน 122,009 ล้านบาท หรือลดลงประมาณ 66,424 ล้านบาท (-54.44%) โดยรายได้จากนักท่องเที่ยวในปี พ.ศ. 2563 แบ่งเป็นจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 49,841 ล้านบาท, จังหวัดลำพูน จำนวน 2,516 ล้านบาท จังหวัดลำปาง 2,306 ล้านบาท และจังหวัดแม่ฮ่องสอน จำนวน 920 ล้านบาท โดยมีค่าเฉลี่ยการเติบโตของจำนวนรายได้นักท่องเที่ยวรวม 3 ปี เท่ากับร้อยละ (-14.24%)

ตารางที่ 2.4-5 รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1
ช่วงปี พ.ศ. 2561 – 2563

หน่วย ล้านบาท

จังหวัด	2561	2562	2563
เชียงใหม่	107,625	110,670	49,841
ลำพูน	5,216	5,304	2,516
ลำปาง	4,249	4,351	2,306
แม่ฮ่องสอน	1,599	1,682	920
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1	118,690	122,009	55,585

รูปที่ 2.4-2 แผนภูมิรูปภาพแสดงรายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1
ช่วงปี พ.ศ. 2561 - 2563

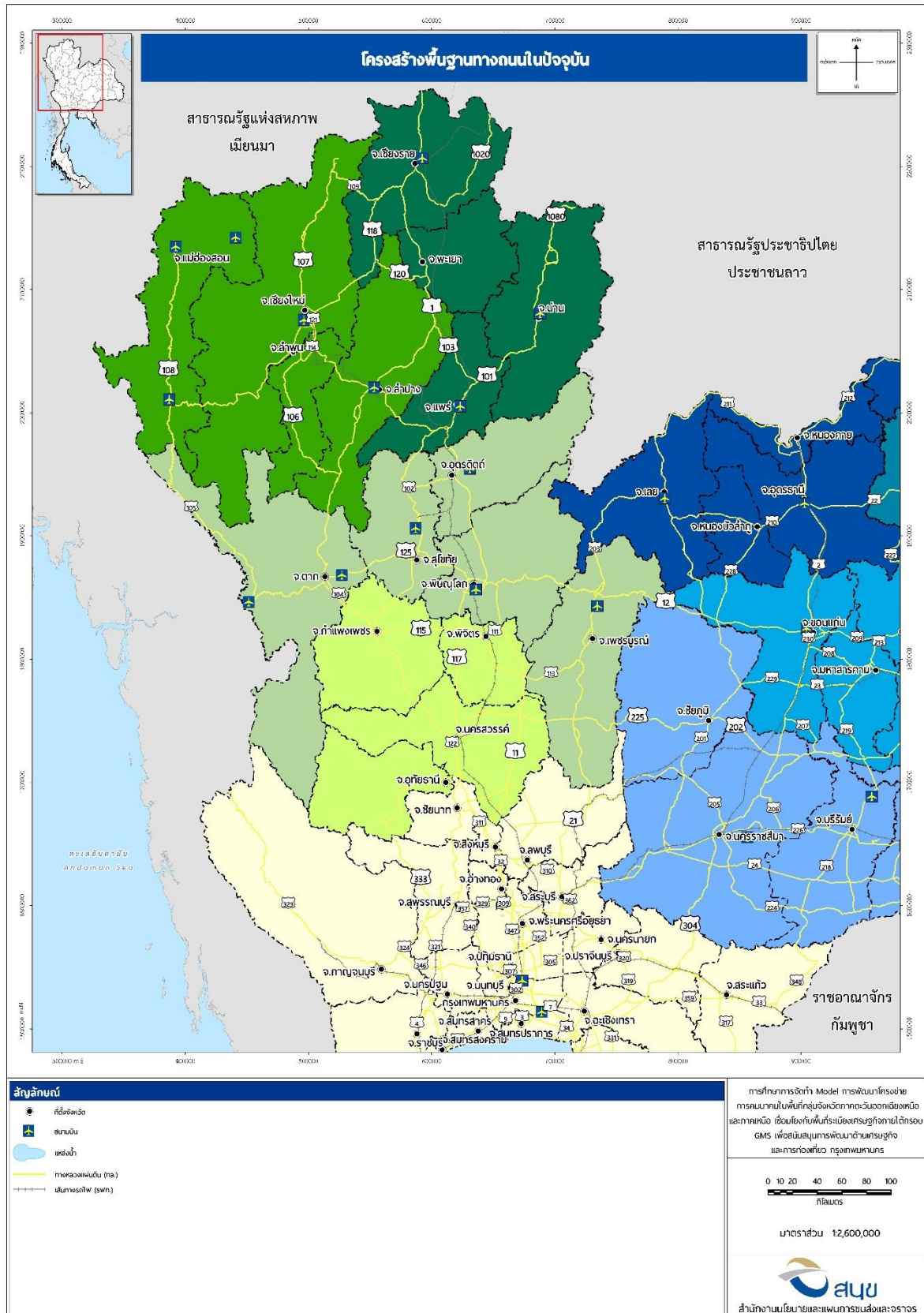
3. โครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1

3.1 โครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมในปัจจุบัน

3.1.1 ทางถนน

ระบบคมนาคมทางถนนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 มีโครงข่ายถนนที่เชื่อมระหว่างกลุ่ม
และภายในกลุ่มจังหวัดที่สำคัญ ได้แก่

- 1) **ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1** (ภายใน จ.ลำปาง) เริ่มจาก 1. แม่เชียงรายบน ต.พระบาทวังตวง อ.แม่พริก จ.ลำปาง 2. แม่กา ต.บ้านร้อง อ.งาว จ.ลำปาง รวมระยะทางประมาณ 231.516 กม.
- 2) **ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 11** (จ.ลำปาง-จ.เชียงใหม่) เริ่มจาก 1. ปางมะโอ ต.ดอนไฟ อ.แม่ทะ จ.ลำปาง 2. อุโมงค์ ต.อุโมงค์ อ.เมืองลำพูน จ.ลำพูน 3. รินคำ ต.ช้างเผือก อ.เมืองเชียงใหม่ จ.เชียงใหม่ รวมระยะทางประมาณ 137.059 กม.
- 3) **ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 106** (จ.ลำปาง-จ.ลำพูน) เริ่มจาก 1. หอรบ ต.เวียงมอก อ.เถิน จ.ลำปาง 2. ห้วยหญ้าไซ ต.ลี่ อ.ลี่ จ.ลำพูน 3. อุโมงค์ ต.บ้านแป้น อ.เมืองลำพูน จ.ลำพูน เส้นทางนี้เป็นเส้นทางลัดจากถนนพหลโยธิน รวมระยะทางประมาณ 217.207 กม.
- 4) **ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 107** (ภายใน จ.เชียงใหม่) เริ่มจาก 1. ถนนโชตนา ต.ช้างเผือก อ.เมืองเชียงใหม่ จ.เชียงใหม่ 2. ขี้เหล็กหลวง ต.ช้างเผือก อ.เมืองเชียงใหม่ จ.เชียงใหม่ 3. เมืองงาม ต.แม่งอน อ.ฝาง จ.เชียงใหม่ รวมระยะทางประมาณ 200.949 กม.
- 5) **ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 108** (จ.เชียงใหม่-จ.แม่ฮ่องสอน) เริ่มจาก 1. ต.สุเทพ อ.เมืองเชียงใหม่ จ.เชียงใหม่ 2. สะพานแมริต ต.บ่อหลวง อ.ฮอด จ.เชียงใหม่ 3. ปางหมู ต.ปางหมู อ.เมืองแม่ฮ่องสอน จ.แม่ฮ่องสอน รวมระยะทางประมาณ 349.359 กม.
- 6) **ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 118** (ภายใน จ.เชียงใหม่) เริ่มจาก 1. ต.ฟ้าฮ่าม อ.เมืองเชียงใหม่ จ.เชียงใหม่ 2. ดอยนางแก้ว ต.ป่าเมี่ยง อ.ดอยสะเก็ด จ.เชียงใหม่ รวมระยะทางประมาณ 52.750 กม.
- 7) **ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 120** (ภายใน จ.ลำปาง) เริ่มจาก 1. ปากบอ ต.บ้านร้อง อ.งาว จ.ลำปาง 2. แม่ฮิ้ว ต.วังเหนือ อ.วังเหนือ จ.ลำปาง รวมระยะทางประมาณ 35.750 กม.

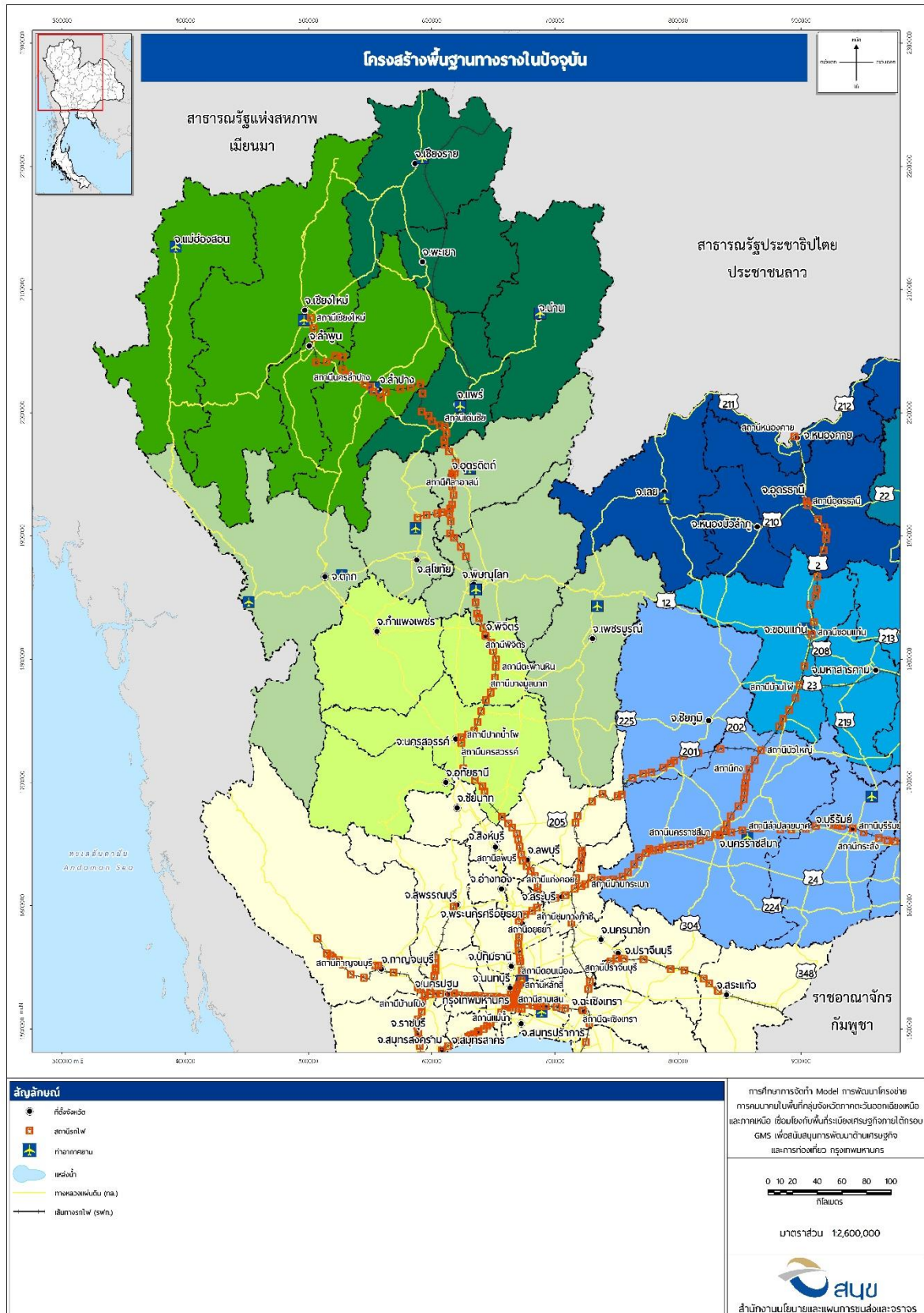

รูปที่ 3.1-1 โครงสร้างพื้นฐานทางถนนในปัจจุบัน ภาคเหนือ

3.1.2 ทางราง

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ที่มีเส้นทางรถไฟเชื่อมต่อ ได้แก่ จ.เชียงใหม่ จ.ลำพูน และ จ.ลำปาง โดยสถานีรถไฟเชียงใหม่เป็นสถานีปลายทางของทางรถไฟสายเหนือ (กรุงเทพฯ-เชียงใหม่) ระยะทาง 751 กม.

โดยปัจจุบันได้มีการศึกษาโครงการศึกษาและออกแบบรถไฟความเร็วสูง สายกรุงเทพฯ-เชียงใหม่ ระยะที่ 2 พิษณุโลก-เชียงใหม่ แนวเส้นทางรถไฟความเร็วสูงของโครงการ ครอบคลุมเขตพื้นที่ 6 จังหวัด ประกอบด้วย จ.พิษณุโลก จ.สุโขทัย จ.แพร่ จ.ลำปาง จ.ลำพูน และจ.เชียงใหม่ เป็นทางรถไฟขนาด 1.435 เมตร (Standard Gauge) มีจุดเริ่มต้นที่สถานีพิษณุโลก ซึ่งเป็นจุดเชื่อมต่อจากแนวรถไฟความเร็วสูงสายเหนือ ระยะที่ 1 (ช่วงกรุงเทพฯ-พิษณุโลก) และสิ้นสุดโครงการที่สถานีเชียงใหม่ รวมระยะทางประมาณ 296 กม.

รูปที่ 3.1-2 โครงสร้างพื้นฐานทางรางในปัจจุบัน ภาคเหนือ

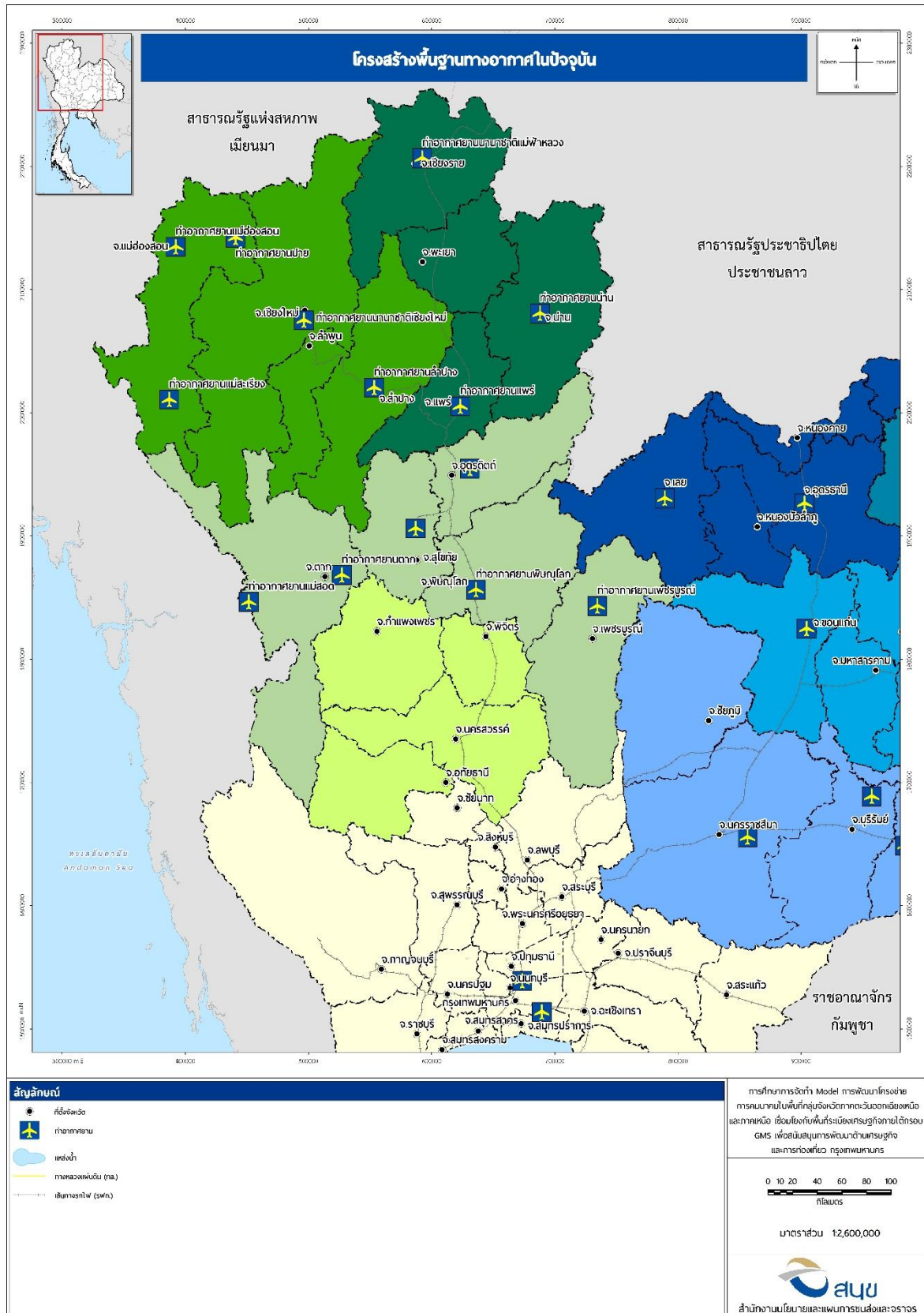
3.1.3 ทางน้ำ

แม่น้ำปิง มีต้นกำเนิดบริเวณดอยถั่ว อ.เชียงดาว จ.เชียงใหม่ ไหลจากทิศเหนือลงมาทางทิศใต้ผ่านพื้นที่ในเขตจังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน ตาก มาบรรจบกับแม่น้ำวังที่จังหวัดตาก และไหลผ่านจังหวัดกำแพงเพชร ไปบรรจบกับแม่น้ำน่านที่ปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ มีความยาวรวมทั้งสิ้นประมาณ 740 กม. ลำน้ำสาขาที่สำคัญ ได้แก่ แม่แตง แม่จัด แม่กวัง แม่ขาน แม่แจ่ม รวมทั้งแม่น้ำวังซึ่งเป็นสาขาหลักที่ใหญ่ที่สุดด้วย

3.1.4 ทางอากาศ

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 เป็นศูนย์กลางการคมนาคมทางอากาศที่สำคัญ โดยปัจจุบันเป็นที่ตั้งของท่าอากาศยานที่ยังเปิดให้บริการจำนวน 2 แห่งได้แก่ ท่าอากาศยานเชียงใหม่ และ ท่าอากาศยานแม่ฮ่องสอน และท่าอากาศยานที่ไม่มีการให้บริการเชิงพาณิชย์อีก 3 แห่ง มีรายละเอียดดังนี้

- 1) ท่าอากาศยานเชียงใหม่ เป็นท่าอากาศยานนานาชาติและเป็นสนามบินศูนย์กลางของภาคเหนือ ตั้งอยู่ที่ ต.สุเทพ อ.เมืองเชียงใหม่ จ.เชียงใหม่ มีขนาดใหญ่เป็นอันดับที่ 3 ของประเทศรองจากสนามบินสุวรรณภูมิและดอนเมืองตามลำดับ อีกทั้งยังสามารถรองรับผู้โดยสารได้ทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีขีดความสามารถ ในการรองรับผู้โดยสารได้ 8 ล้านคนต่อปี
- 2) ท่าอากาศยานแม่ฮ่องสอน ตั้งอยู่ที่ ต.จองคำ อ.เมือง จ.แม่ฮ่องสอน ปัจจุบันเปิดให้บริการเที่ยวบินสำหรับผู้โดยสารในเส้นทางระหว่าง คือ สุวรรณภูมิ-ลำปาง-แม่ฮ่องสอน และ ดอนเมือง-แม่ฮ่องสอน ทั้งขาไป-กลับ มีขีดความสามารถ ในการรองรับผู้โดยสารได้ 8.4 แสนคนต่อปี
- 3) ท่าอากาศยานลำปาง ตั้งอยู่ที่ ต.พระบาท อ.เมืองลำปาง จ.ลำปาง ปัจจุบันเปิดให้บริการเที่ยวบินสำหรับผู้โดยสารในเส้นทางระหว่าง สุวรรณภูมิ-ลำปาง และ สุวรรณภูมิ-ลำปาง-แม่ฮ่องสอน ทั้งขาไป-กลับ อีกทั้งปัจจุบันมีโครงการปรับปรุงและขยายท่าอากาศยานลำปาง เพื่อเพิ่มความสามารถในการรองรับผู้โดยสารได้ถึง 2 ล้านคนต่อปี
- 4) ท่าอากาศยานปาย ตั้งอยู่ที่ อ.ปาย จ.แม่ฮ่องสอน ห่างตัวอำเภอประมาณ 1 กิโลเมตร ปัจจุบันไม่มีสายการบินพาณิชย์ให้บริการ
- 5) ท่าอากาศยานแม่สะเรียง ตั้งอยู่ที่ ต.บ้านกาศ อ.แม่สะเรียง จ.แม่ฮ่องสอน ปัจจุบันไม่มีสายการบินพาณิชย์ให้บริการ มีเพียงอากาศยานของหน่วยราชการที่ทำการขึ้น-ลง ตามภารกิจเท่านั้น
- 6) สนามบินขุนยวม ตั้งอยู่ที่ ต.ขุนยวม อ.ขุนยวม จ.แม่ฮ่องสอน ปัจจุบันไม่มีสายการบินพาณิชย์ให้บริการ มีเพียงอากาศยานของหน่วยราชการที่ทำการขึ้น-ลง ตามภารกิจเท่านั้น

รูปที่ 3.1-3 โครงสร้างพื้นฐานทางอากาศในปัจจุบัน ภาคเหนือ

4. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 (พ.ศ. 2566-2570)

4.1 สรุปภาพรวมของกลุ่มจังหวัด

4.1.1 ที่ตั้งและอาณาเขต

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ประกอบด้วย 4 จังหวัด คือ เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง และ แม่ฮ่องสอน มีพื้นที่ประมาณ 49,828.163 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 31,142,602 ไร่ โดยจังหวัดภายในกลุ่มมีพื้นที่มากที่สุด ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ รองลงมา ได้แก่ จังหวัดแม่ฮ่องสอนจังหวัดลำปาง และจังหวัดลำพูน ตามลำดับ

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัด/ประเทศต่างๆ ได้แก่

- ทิศเหนือ ติดกับ จังหวัดเชียงราย จังหวัดพะเยา และสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา
- ทิศใต้ ติดกับ จังหวัดตาก
- ทิศตะวันตก ติดกับ สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา
- ทิศตะวันออก ติดกับ จังหวัดเชียงราย จังหวัดแพร่ และจังหวัดสุโขทัย

4.1.2 ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพภูมิประเทศของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 จำแนกเป็นพื้นที่ภูเขาและที่ราบเชิงเขา ร้อยละ 71 พื้นที่ทำการเกษตรร้อยละ 10 และพื้นที่อยู่อาศัยร้อยละ 19 ของพื้นที่ทั้งหมด โดยสามารถแบ่งตามลักษณะพื้นที่ได้ ดังนี้

1) เขตทิวเขาและภูเขา ประกอบด้วย ทิวเขาแดนลาวทอดตัวยาวอยู่แนวตะวันตก – ตะวันออก กันพรมแดนระหว่างไทยกับสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ยอดเขาสำคัญ ได้แก่ ดอยผ้าห่มปกสูง 1,456 เมตร และดอยอ่างขาง สูง 1,918 เมตร เป็นต้นกำเนิดของแม่น้ำปิง ทิวเขาถนนธงชัย เป็นทิวเขาอยู่ทางตะวันตกทอดตัวแนวเหนือ-ใต้ ระหว่างไทยกับสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาวางตัวทอดลงมาในเขตจังหวัดแม่ฮ่องสอนและจังหวัดเชียงใหม่ มีความยาวทั้งหมด 1,410 กิโลเมตร มียอดเขาสูงสุด คือ ดอยอินทนนท์ ความสูง 2,580 เมตร

2) เขตที่ราบและหุบเขา โดยมีที่ราบสำคัญ ได้แก่ ที่ราบลุ่มน้ำปิง ลุ่มน้ำวัง ลุ่มน้ำสาละวิน

3) เขตแอ่งที่ราบ โดยมีแอ่งที่ราบที่สำคัญ ได้แก่ แอ่งแม่น้ำแจ่ม แอ่งน้ำแม่ตื่น แอ่งน้ำฝาง และแอ่งลำปาง

ด้วยสภาพภูมิประเทศดังกล่าว จึงทำให้กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 เป็นพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์และความหลากหลายทางชีวภาพ โดยเป็นพื้นที่ต้นน้ำสำคัญของประเทศ ประกอบด้วย กลุ่มน้ำปิงและสาขากลุ่มน้ำกว๊ม กลุ่มน้ำแม่ทา กลุ่มน้ำลี้ กลุ่มน้ำปายและสาขากลุ่มน้ำวาง กลุ่มน้ำวังและสาขา กลุ่มน้ำยมและสาขารวมทั้งเป็นพื้นที่ทางการเกษตรที่สำคัญของประเทศ

4.1.3 จุดแข็ง และจุดอ่อน ของพื้นที่กลุ่มจังหวัด (SWOT)

จุดแข็ง (Strengths)

- S1 เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจที่มีพื้นฐานเอื้อต่อการพัฒนาเชื่อมโยงกลุ่มประเทศต่างๆ ได้แก่ GMS BIMSTECs และประเทศอาเซียน
- S2 มีประวัติศาสตร์ มากกว่า 1,200 ปี ยาวนานกว่าประวัติศาสตร์ของสยาม ก่อนกรุงสุโขทัย มีประเพณี ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมล้านนาและกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีอัตลักษณ์ทรงคุณค่า และเสน่ห์ที่โดดเด่น เอื้อต่อการพัฒนาและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ
- S3 เป็นศูนย์กลางทางการศึกษา มีผลงานวิจัยและพัฒนา และสร้างองค์ความรู้เทคโนโลยีที่มีศักยภาพเอื้อต่อการพัฒนาพื้นที่ เช่น อุทยานวิทยาศาสตร์ภาคเหนือ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีองค์ความรู้และเทคโนโลยีในกระบวนการผลิตการเกษตรและการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปและแปรรูปผู้ประกอบการ เป็นต้น
- S4 ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์และความหลากหลายทางชีวภาพตลอดจนเป็นแหล่งต้นน้ำสำคัญของภาคเหนือและของประเทศ เช่น กลุ่มน้ำปิง กลุ่มน้ำกก กลุ่มน้ำสาละวิน
- S5 เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายและมีชื่อเสียง ระดับประเทศและต่างประเทศ เอื้อต่อการเข้าพำนักรูปแบบระยะยาว
- S6 เป็นแหล่งผลิตหัตถอุตสาหกรรมที่สำคัญของประเทศ เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีอัตลักษณ์ของศิลปวัฒนธรรม ภาคเหนือและมีความหลากหลายแหล่งผลิตส่วนใหญ่กระจายในจังหวัดภาคเหนือตอนบน โดยมีจังหวัด เชียงใหม่ เป็นแหล่งจำหน่ายหลักและเป็นเมือง UNESCO's Creative City Network (สาขา Crafts and Folk Art) รวมทั้งเป็นฐานการผลิตหัตถอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ฐานความรู้
- S7 มีการพัฒนาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ในกลุ่มซอฟต์แวร์ และดิจิทัลคอนเทนต์ โดยโครงการที่ได้รับอนุมัติ ส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์และดิจิทัลคอนเทนต์ มีการขยายตัวเฉลี่ยของจำนวนประกอบ กิจการสูงถึงร้อยละ 29.4 ต่อปี โดยเฉพาะในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ซึ่งเป็นเมืองสำหรับนักพัฒนางานดิจิทัล (Best City for Digital Nomads) ซึ่งปัจจุบันมีการพัฒนาธุรกิจ Startup โดยสำนักงานส่งเสริม เศรษฐกิจดิจิทัล (DEPA ภาคเหนือ) และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้ให้การสนับสนุน

- S8 มีศักยภาพในการพัฒนาด้านเกษตรประณีต เกษตรอินทรีย์โดยเฉพาะพืชผักและดอกไม้เมืองหนาวสำหรับ ตลาดเฉพาะที่มีกำลังซื้อสูงและพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารที่มีมูลค่าเพิ่มสูง เช่น อาหารเสริมสุขภาพ Functional Food และผลิตภัณฑ์เวชสำอางต่างๆ เป็นต้น
- S9 มีแหล่งน้ำพุร้อนหลายแห่งในจังหวัดเชียงใหม่ ลำปางและแม่ฮ่องสอนที่สามารถพัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่ม ต่อการให้บริการเชิงสร้างสรรค์ เช่น จัด Route การท่องเที่ยวสุขภาพของกลุ่มจังหวัดโดยความร่วมมือของภาครัฐ เอกชนและท้องถิ่นร่วมดำเนินการพัฒนาสินค้าและบริการในแหล่งน้ำพุร้อน การต่อท่อส่งน้ำ จากแหล่งน้ำพุร้อนให้บริการแช่และอาบในโรงแรม รีสอร์ท เป็นต้น
- S10 มีสถานประกอบการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้รับมาตรฐาน Amazing Thailand Safety & Health Administration (SHA) เพื่อการยกระดับมาตรฐานอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ควบคู่กับมาตรฐานด้านสุขอนามัย ซึ่งสามารถสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ใช้สินค้าและบริการ เช่น จังหวัดเชียงใหม่ มีธุรกิจด้านโรงแรม ด้านบริการและร้านอาหาร ที่ได้รับรองมาตรฐาน SHA มากกว่า 200 ราย
- S11 เป็นแหล่งผลิตเมล็ดกาแฟที่มีชื่อเสียงของประเทศไทย ที่สามารถส่งเสริมการผลิตกาแฟให้มีคุณภาพ ในทุกภาคส่วนของอุตสาหกรรมกาแฟตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ รวมทั้งให้การพัฒนาองค์ความรู้แก่ เกษตรกรในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่ม ผลิตภัณฑ์ด้วยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม อย่างมีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับในต่างประเทศ
- S12 ภาคเหนือมีสภาพภูมิอากาศเหมาะสมแก่การท่องเที่ยว ไม้ร้อนและอบอุ่นขึ้นเหมือนกับภาคอื่นๆ และอากาศ เย็นในฤดูหนาวสามารถดึงดูดให้นักท่องเที่ยวต่างภูมิภาคมาพักผ่อนในพื้นที่

จุดอ่อน (Weaknesses)

- W1 การสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรยังอยู่ในระดับที่ต่ำ
- W2 การพัฒนาการเชื่อมโยงตลอดห่วงโซ่อุปทานในภาคเกษตร อุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว ยังไม่มี ประสิทธิภาพ
- W3 ขาดการพัฒนาทักษะแรงงานทำให้ผลิตภาพแรงงานต่ำในสาขาเกษตร อุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว
- W4 ขาดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืนและการบริหารจัดการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ
- W5 ขาดการพัฒนาและส่งเสริมระบบขนส่งสาธารณะที่มีประสิทธิภาพและเชื่อมโยงกัน
- W6 การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุทำให้สัดส่วนกำลังแรงงานในอนาคตลดลงและส่งกระทบกับภาคการผลิต เช่น เกษตรกรรม
- W7 ทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรมลง และประสบปัญหาหมอกควัน มีการบุกรุกและตัดไม้ทำลายป่าเพื่อขยายพื้นที่เพาะปลูกอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อพื้นที่ป่าต้นน้ำ ความ

สมดุลของระบบนิเวศ การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ ก่อให้เกิดปัญหาการชะล้างหน้าดินในพื้นที่ลาดชัน อุทกภัย ภัยแล้ง นอกจากนั้น ยังมีปัญหาหมอกควันและฝุ่นละอองขนาดเล็กเกินมาตรฐาน ซึ่งเป็นผลมาจากการ เผาป่า การเผาในที่โล่ง และการเผาวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร ส่งผลกระทบโดยตรงต่อการดำรงชีวิต ของประชาชน ภาวะเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว

- W8 การขยายตัวของพื้นที่เมือง ชุมชน และอุตสาหกรรมที่ขาดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ส่งผลกระทบโดยตรงต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง โดยเฉพาะการกำจัดขยะมูลฝอยคุณภาพแหล่งน้ำผิวดินมีแนวโน้มแย่ลง สาเหตุหลักมาจากน้ำเสียของชุมชน เมืองชุมชนที่อาศัยริมน้ำ การท่องเที่ยว (รีสอร์ท โรงแรม) และการปนเปื้อนของสารเคมีที่ใช้ในพื้นที่เกษตรกรรม
- W9 ระบบโลจิสติกส์และการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวแต่ยังคงมีปัญหา ด้านโครงสร้างพื้นฐานที่ยังขาดการลงทุน ที่เพียงพอต่อการเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยว รูปแบบการในการเดินทางท่องเที่ยว ทั้งระหว่างเมือง ท่องเที่ยวหลักและเมืองท่องเที่ยวรอง การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

โอกาส (Opportunities)

- O1 การขยายตัวของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางมายังประเทศไทย และหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของ Covid - 19 เกิดการสนับสนุนเชิงนโยบายด้านการท่องเที่ยวของรัฐบาลอย่างต่อเนื่อง
- O2 รัฐบาลมีนโยบายในการส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มแก่สินค้าและบริการของประเทศ โดยเฉพาะการสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูงขึ้นอย่างมากของผลผลิตด้านการเกษตร เพื่อตอบโจทย์กลุ่มลูกค้าที่มี กำลังซื้อสูง อาทิ การผลิตสินค้าเกษตรที่ปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ และการแปรรูปผลผลิตการเกษตร จากผลการศึกษาวิจัยและนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตขั้นสูงเข้ามาใช้ในการเพิ่มมูลค่า
- O3 แนวโน้มการท่องเที่ยวรูปแบบต่างๆ ที่ได้รับความนิยมมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ และเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เป็นโอกาสสำหรับกลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน 1 ในการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยว มีการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวในพื้นที่ต่างๆ เข้าด้วยกันเพื่อพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวนานาชาติ รวมถึงเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อเป็นการ กระจายรายได้และกระจายความเจริญ
- O4 รัฐบาลมีนโยบายในการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาเพิ่ม มูลค่าเพื่อนำสู่พัฒนาสินค้า บริการ และสร้างแบรนด์ของผลิตภัณฑ์ไทยเพื่อก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มทาง เศรษฐกิจ
- O5 รัฐบาลมีนโยบายผลักดันกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบนให้เป็นศูนย์กลางการประชุม (MICE City) การบริการสุขภาพ (Wellness Hub) ของภูมิภาค

- 6 การรวมกลุ่มเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) และการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้าน ทำให้มีโอกาสในการขยายตลาดและเพิ่มมูลค่าทางฐานเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด
- 7 มีเขตพื้นที่ชายแดนที่ติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านที่มีศักยภาพด้านการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวในอนาคต อาทิ ด้านห้วยต้นนุ่น ด้านกัวผาวอก ด้านหลักแต่ง รวมถึงกลุ่มประเทศ CLMV เป็นต้น
- 8 ยุทธศาสตร์ดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ที่กำหนดแนวทางการพัฒนาด้าน Digital Contents และ กำหนดให้จังหวัดเชียงใหม่เป็นพื้นที่นำร่องในแผนปฏิบัติการวาระแห่งชาติ การพัฒนาเมืองอัจฉริยะ (Smart City) ซึ่งจะส่งผลให้ภาคเหนือเป็นฐานการพัฒนาในด้านเทคโนโลยีดิจิทัล อุตสาหกรรม ซอฟต์แวร์ และเป็นแหล่งสร้างสรรค์อุตสาหกรรม ภาพยนตร์ที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นองค์ประกอบ สำคัญ เช่น การ์ตูน ภาพยนตร์ Animation การตัดต่อภาพยนตร์ เกมสคอมพิวเตอร์ และสื่อการเรียนรู้ต่างๆ
- 9 นักท่องเที่ยวกลุ่มสูงอายุมีความพร้อมในด้านเวลาและงบประมาณ สนใจการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว
- 10 รัฐบาลมีนโยบายในการผลักดันโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. 2564 - 2569 จึงเป็นโอกาสของภาคเหนือ ตอนบน 1 ที่มีทุนพื้นฐานที่สำคัญในการขับเคลื่อนสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน ยกตัวอย่าง เช่น เป็นแหล่งทำ การเกษตรบนพื้นฐานของความหลากหลายทางชีวภาพ มีทุนทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในเขต พัฒนาการท่องเที่ยวที่สำคัญ มีแหล่งจัดการขยะจากอุตสาหกรรมรวมถึงของเหลือทิ้งทางการเกษตร มาเป็นพลังงานทดแทน เป็นต้น

อุปสรรค (Threats)

- T1 ภาวะวิกฤตด้านภัยธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศของโลกที่ ก่อให้เกิดผลกระทบอย่างมากต่อทรัพยากรป่าไม้และแหล่งน้ำ รวมถึงการผลิตภาคเกษตร
- T2 การเปิดความร่วมมือทางการค้ากับประเทศต่างๆ ส่งผลให้การแข่งขันมีความรุนแรงมากขึ้น และกระทบกับภาคธุรกิจหลายส่วนที่ไม่สามารถปรับตัวให้แข่งขันได้
- T3 ปัญหาภาวะเศรษฐกิจและปัจจัยลบที่ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในการเดินทางมีผลต่อการตัดสินใจ และการวางแผนเดินทางของนักท่องเที่ยว
- T4 การเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจและการเมืองที่เกิดขึ้นทั้งในประเทศและต่างประเทศที่มีอำนาจทาง เศรษฐกิจ ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตและบริการสูงขึ้น โดยเฉพาะต้นทุนค่าแรงและ ต้นทุนด้านการขนส่ง
- T5 ความแน่นอนของตลาดสินค้าเกษตร การคาดการณ์ความต้องการของตลาดต่อสินค้าเกษตร ไม่มีความ แน่นนอน ส่งผลต่อการผลิตสินค้าเกษตรและราคาสินค้าเกษตร ทำให้เกษตรกรต้องเผชิญกับราคาสินค้า เกษตรตกต่ำ

- T6 ยังไม่มีการระบุแนวทางการบริหารจัดการผลกระทบด้านลบต่อสิ่งแวดล้อมที่จะตามมาจากการเจริญเติบโต ของการท่องเที่ยว เช่น การจัดการของเสีย
- T7 ปัญหาการลักลอบเข้าเมืองของแรงงานต่างด้าวจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งมีความเสี่ยงทั้งในเชิงความมั่นคง สาธารณสุข ตลอดจนการแย่งงานคนในพื้นที่
- T8 ต่างชาติย้ายเข้ามาประกอบอาชีพโดยใช้ทรัพยากรและแรงงานคนในพื้นที่โดยไม่สร้างรายได้ และมูลค่าเพิ่ม ให้กับพื้นที่
- T9 แรงกดดันจากมาตรการกีดกันที่ไม่ใช่ภาษีเพิ่มขึ้น เช่น มาตรฐานการผลิต สินค้า มาตรฐานด้านความ สะอาดและสุขอนามัย มาตรฐานแรงงาน มาตรฐานสิ่งแวดล้อม และมาตรฐานด้านทรัพย์สินทางปัญญา
- T10 สถานการณ์แพร่ระบาด Covid – 19 ทำให้แต่ละประเทศพึ่งพาระบบ supply chain ตัวเองมากขึ้น ทำให้โอกาสในการส่งออกของประเทศไทยอาจจะลดลงในหลายๆ กลุ่มอุตสาหกรรม
- T11 สถานการณ์การค้าชายแดนภาคเหนือได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ไม่สงบทางการเมืองในเมียนมา ทำให้มูลค่าการส่งออกผ่านด่านชายแดนลดลง โดยมีสาเหตุจากคู่ค้าชาวเมียนมากังวลเรื่องความปลอดภัย ของสินค้าและการทำธุรกรรมการเงินออนไลน์ที่มีข้อจำกัด จึงทำให้คู่ค้าชาวเมียนมาชะลอการสั่งซื้อสินค้าจากไทย
- T12 ประเทศเพื่อนบ้านมีการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม และบริการท่องเที่ยวที่ก้าวหน้ากว่าประเทศไทย เช่น ประเทศเวียดนาม ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักลงทุน

4.2 เป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

“พัฒนาพื้นที่บนพื้นฐานวัฒนธรรมสร้างสรรค์ สู่เศรษฐกิจมูลค่าสูงอย่างทั่วถึง”

รูปที่ 4.2-1 เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคเหนือ พ.ศ. 2566-2570

4.3 ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

- 1) ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาเศรษฐกิจท่องเที่ยวและการค้าในพื้นที่
- 2) ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาเศรษฐกิจมูลค่าสูงด้วยการส่งออกสินค้าและบริการนอกพื้นที่
- 3) ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาเศรษฐกิจเกษตรสร้างสรรค์
- 4) ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมเพื่อลดฝุ่นควัน

4.4 สรุปโครงการสำคัญแบ่งตามประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

4.4.1 โครงการสำคัญตามประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาเศรษฐกิจท่องเที่ยวและการค้าในพื้นที่

- 1) โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสร้างสรรค์
- 2) โครงการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ
- 3) โครงการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

4.4.2 โครงการสำคัญตามประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาเศรษฐกิจมูลค่าสูงด้วยการส่งออกสินค้าและบริการนอกพื้นที่

- 1) โครงการพัฒนาศูนย์กลางอุตสาหกรรมและธุรกิจกาแฟในภูมิภาคระยะที่ 2 (Lanna Coffee Hub Phase II)
- 2) โครงการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs ตามโมเดลเศรษฐกิจ BCG
- 3) โครงการยกระดับอุตสาหกรรมศักยภาพกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1
- 4) โครงการจัดแสดงนวัตกรรมและจำหน่ายสินค้า Lanna Expo 2023
- 5) โครงการพัฒนาผู้ประกอบการกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 สู่การเป็นนักการตลาดสากล
- 6) โครงการการเพิ่มศักยภาพและพัฒนาตลาดสินค้ามูลค่าสูงของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1
- 7) โครงการปรับปรุงเส้นทางเพื่อส่งเสริมสนับสนุนการค้าและการลงทุน
- 8) โครงการมหกรรมหัตถอุตสาหกรรมล้านนาสร้างสรรค์ "Lanna creative craft Expo 2023"
- 9) โครงการเสริมสร้างและพัฒนาธุรกิจใหม่เพื่อการส่งเสริมเศรษฐกิจในพื้นที่ภาคเหนือ (New Business Driven Engine for Northern Economic Empowerment)

4.4.3 โครงการสำคัญตามประเด็นการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาเศรษฐกิจเกษตรสร้างสรรค์

- 1) โครงการพัฒนาศักยภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสู่เกษตรสร้างสรรค์และเกษตรกรรมยั่งยืน
- 2) โครงการเพิ่มช่องทางการตลาดสินค้าเกษตรสร้างสรรค์
- 3) โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์และสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่เกษตรสร้างสรรค์

4.4.4 โครงการสำคัญตามประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมเพื่อลดฝุ่นควัน

- 1) โครงการป้องกันปัญหาฝุ่นควันและไฟป่ากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1
- 2) โครงการจัดการเชิงรุกในปัญหา PM2.5 อย่างมีส่วนร่วม
- 3) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและแก้ไขปัญหาฝุ่นควันและไฟป่าในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 อย่างยั่งยืน

5. การประชาสัมพันธ์เพื่อแนะนำโครงการและรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานภาครัฐ

ภาคเอกชน และภาคประชาชนที่เกี่ยวข้อง

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายการสัมมนาเพื่อแนะนำโครงการและรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย

- 1) ผู้บริหาร ผู้แทนระดับจังหวัดจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ว่าราชการจังหวัด สำนักงานจังหวัด แขวงทางหลวง แขวงทางหลวงชนบท ขนส่งจังหวัด สำนักงานการท่องเที่ยวองค์การบริหารส่วนจังหวัด สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัด เป็นต้น
- 2) ผู้บริหารภาคเอกชนและผู้ประกอบการ เช่น สภาอุตสาหกรรมจังหวัด หอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัด ผู้ประกอบการขนส่งและโลจิสติกส์ผู้ประกอบการโรงแรมและผู้ประกอบการท่องเที่ยว เป็นต้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) กลุ่มเป้าหมายได้รับทราบภาพรวมโครงการขอบเขตการศึกษา กรอบแนวคิดการพัฒนาของโครงการ รวมทั้งแผนการดำเนินการศึกษาโครงการและระยะเวลาในการดำเนินงาน
- 2) กลุ่มเป้าหมายได้ร่วมแลกเปลี่ยน ให้ข้อมูล แสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะต่อการศึกษาของโครงการ และแนวคิดทิศทางการพัฒนาโครงการ ในพื้นที่ต่าง ๆ

คณะผู้ศึกษาได้รับข้อเสนอแนะ ความคิดเห็น และประเด็นที่ต้องพิจารณาเพิ่มเติมที่เป็นประโยชน์ไปพิจารณาประกอบในการการศึกษาและแนวคิด ทิศทางการพัฒนาโครงการอย่างเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่ และยกระดับศักยภาพการพัฒนาต่อไป

หน่วยงานเจ้าของโครงการ

สำนักส่งเสริมระบบการขนส่งและจราจรในภูมิภาค สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร
เลขที่ 35 ถนนเพชรบุรี แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร
โทรศัพท์ : 0-2215-1515 ต่อ 3041, 3042, 3045

กลุ่มบริษัทที่ปรึกษา

บริษัท โชติจินดา คอนซัลแตนท์ จำกัด

เลขที่ 1473/4 อาคารโชติจินดา ซอยพัฒนาการ 31/1 ถนนพัฒนาการ แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง
กรุงเทพมหานคร 10250
โทรศัพท์ : 0-2318-7235
อีเมล : chotichinda@chotichinda.com

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

เลขที่ 239 ถนนห้วยแก้ว ตำบลสุเทพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50200
โทรศัพท์ : 053-941-300 โทรสาร : 053-217-143
อีเมล : contact@cmu.ac.th

บริษัท ดีเคด คอนซัลแตนท์ จำกัด

เลขที่ 1199 อาคารปิยวรรณ ชั้น 8 ถนนพหลโยธิน แขวงพญาไท เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร 10400
โทรศัพท์ : 0-2619-9931 โทรสาร : 0-2619-9932
อีเมล : dc@decade.co.th